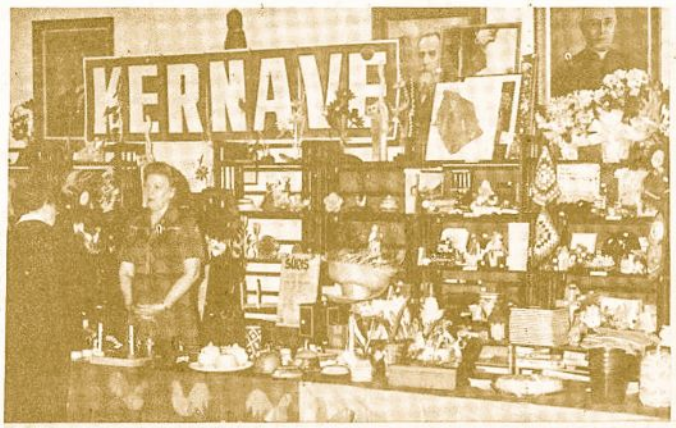

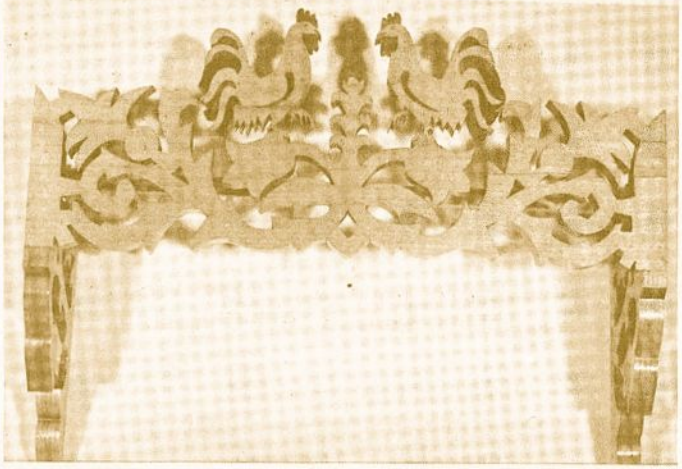

Kaziuko mugė Chicagoje

Nr 3 KOVAS 1987 MARCH

SKAUTU AIDAS

Nr 3 KOVAS 1987 MARCH

SKAUTU AIDAS

USPAS497-840

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas
Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - $5.00, pusei metų $3.00,
Garbės leidėjo prenumerata - $25.00
Garbės prenumerata - $10.00
Prenumeratų kainos US doleriais

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by **The Lithuanian Scouts Association.** Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 half yearly, single copy 50 c.
Subscriptions are in US currency

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois.

● Office of Publication
SKAUTŲ AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

● Managing Editor
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis, SJ
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA

s. Antanas Bobelis, Nasapeoue Park, NY
V. Trečiokas, Wehersfield, CT

GARBĖS PRENUMERATA

Algis Manelis, Cleveland, OH
Alfa Baliūnas, Cleveland, OH
v.s. Mega Barniškaitė, Cleveland, OH
s. Izabelė Jonaitienė, Euclid, OH
Danguolė Vadopalienė, Highland Heights, OH
A. Urbaitis, Mayfield Hts., OH
s. P. Balsas, Queenston, ONT, Canada
Jurgis Stankūnas, Harbert, MI
Daina Titenytė, Chicago, IL
Jurgis Gepneris, Union Pier, MI
Pranas G. Karalius, St. CroixVI
Vaida Stirbytė, Toronto, ONT, Kanada
Stasys Dabkus, Toronto, ONT., Kanada
Marija Gruzdienė, St. Catharines, ONT., Kanada
Irena Jankauskienė, Germantown, MA
Algirdas Draugelis, Toronto, ONT. Kanada (2 metams)
v,s. Nina Norienė, Chicago, IL
v.s. K. Batūra, Toronto, ONT., Kanada

AUKOS "SKAUTŲ AIDUI"

Alfa Baliūnas, Cleveland, OH $10.00
"Aušros" Tuntas, Australija $26.80
Elena Lauraitienė, Australija $8.05
v.j.s. Mykolas Manomaitis, Boston, MA $100.00Jau antri metai paremia S.A. $100.

VI-tasis Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas įvyks Australijoje nuo 1987 gruodžio 19 ligi 1988 sausio 10.

Programa:

registracija Sydnėjuje nuo gruodžio 17 d. at atidarymas gruodžio 20,
studijų dienos atstovams 21-23 d. ir 26-31 d. Canberroje.
bendros kūčios ir Kalėdos, ekskursijos dalyviams gruodžio 26-31 d.,
stovykla po Naujųjų Metų Adelaidėje iki sausio 7 d.
uždarymas Melbourne sausio 9 d.

Daugiau žinių ir kelionės informacijos - kreiptis į savo krašto Jaunimo sąjungos ar Lietuvių Bendruomenės valdybą.

PIRMIEJI KRIKŠČIONYS LIETUVOJE

Pereitame "Skautų Aido" numeryje matėme, kad senovės lietuviai iki istorijoje labiau aprašytų laikų turėjo savo senąjį tikėjimą, kurio bruožai išliko daug šimtmečių, ir kuris buvo labai palankus krikščioniškajam tikėjimui, nes rėmėsi giliu žmogiškumu ir pagarba gyvybei. Kaip ir pereitame numeryje, pasvarstykime kelis klausimus apie krikščionybės pradžią Lietuvoje.

1.Kas buvo daroma grynai dėl religinių motyvų? Kokie buvo kiti tikslai?

Tose vietovėse, kur šiandien turime lietuviškas parapijas - katalikų ir evangelikų - susirenka lietuviai sekmadienio pamaldoms. Po pamaldų parapijos salėje ar kavinėje būna kavutė, žmonės šnekučiuojasi prie bažnyčios, kartais būna posėdžiai, sueigos ar lituanistinės pamokos. Ar šie žmonės sekmadienį į bažnyčią atkeliavo dėl grynai religinių priežasčių? Mums malonu išgirsti vargonus, chorą, susitikti su draugais ir pažįstamais, išgirsti naujienų, atvesti svečius, parapijos knygynėlyje nusipirkti knygą ar lietuvišką ženkliuką. Kaip religija neatskiriama nuo gyvenimo, taip ir mūsų motyvai ar tikslai yra sudėtingi: dėkojame Dievui ir jį garbiname su kitais, ugdome savo tikinčiųjų šeimą visais suminėtais būdais. Dievui didžiausia garbė iš to, kad mes esame kiek įmanoma pilnai žmonės.

Misionieriai ir Vakarų Europos riteriai krikščionybę nešė į "pagoniškus" kraštus irgi dėl visokių priežasčių. Vieni — kad žmonės pažintų Jėzų Kristų ir jo mokymą, kiti — prijungti žmones ir žemes prie viduramžių krikščioniškojo pasaulio, treti — gal jieškoti

Kryžiuotis

nuotykių, kariauti, pasipelnyti. Senovės lietuviams atrodė, kad kalavijuočiai ir kryžiuočiai norėjo užimti žemes ir jas valdyti, ir todėl krikščionybė neatrodė labai patraukli, kai skleidžiama kardu ir ugnimi. O vis dėlto buvo priežasčių su šiais krikščioniškųjų šalių riteriais bendrauti: pats Vytautas du kartus atsirado pas kryžiuočius jų pagalbos prašyti, ir vienoje viešnagėje pats buvo pakrikštytas.

Lietuvos valdovai turėjo sudėtingų priežasčių krikščionybę Lietuvon įvesti ir patys krikščionimis tapti. Nors šiandien sunku žinoti, ką jie prieš 700 ar 600 metų galvojo, sakoma, kad Mindaugas galėjo norėti krikštytis ir tam, kad vėliau gautų karaliaus vainiką iš popiežiaus pagal anų laikų tvarką. Kodėl Gediminas, Algirdas, Kęstutis kvietė

ŠEŠI ŠIMTAI METU KLUPO

Amžių Tėvo meilė glėbia
Šalį Nemuno — Neries,
Po lietuviška pastoge
Jam nauja ugnis žėrės.

Ten, kur ošė girios žalios,
Degė ugnys aukurų,
Kristaus kryžių bokštai kelia,
Neįveikiami audrų.

Kryžiaus ženklu pažymėti
Klūpo šimtmečiai šeši...
Kryžius padeda laimėti,
Jei su Jėzum jį neši.

Žengiam kryžių apkabinę
Džiaugsmo ir kančių keliais.
Niekad jo neišsigynę,
Tikim: Dievas neapleis!

Jėzaus Motina Mergele,
Glausk vaikus šalies savos,
Rodyk laimėn tiesų kelią
Nuo kalnelio Šiluvos.

Švieski mums iš Aušros Vartų
Gailestingais spinduliais.
Be Tavęs — kas mus užtartų,
Kas padėtų žengt dygliais?..

Meilės apsiaustą išskleidus,
Mus globoki visados!
Maloningas Tavo veidas
Neatmes širdžių maldos...

Šeši šimtai metų klūpo,
Skundžias randai kruvini...
Bet — vilties malda ant lūpų,
Dieve, Tu mus gaivini!

Šeši šimtai metų trykšta
Mums gyvenimo versmė!
Už tikėjimą, už Krikštą
Tedėkoja.ši giesmė*

M. Lacrima
(Giesmė iš Lietuvos)

LIETUVOS
N... LINĖ
M... DO
BI... KA

Gediminas

vienuolius į Lietuvą? Kodėl jie susirašinėjo su popiežium ir su Vakarų Europos krikščioniškais valdovais?

2. Kokie krikščionys Lietuvoje gyveno prieš 1387 ir 1413 metų krikštus? Kai Lietuva buvo Mindaugo suvienyta, jau ji buvo didelė valstybė ir turėjo daug ryšių su savo kaimynais. Kaip ir šiandien, anais laikais žmonės daug keliaudavo! O Lietuvos kaimynai iš visų pusių jau buvo krikščionys: skandinavai nuo pirmojo tūkstantmečio pabaigos; rusai, ukrainiečiai, gudai nuo 988 metų (dabar jie švęs tūkstantį metų); lenkai nuo 965, krikščionybę priėmė iš čekų, kurie IX amžiuje apsikrikštijo. Vokiečių tautelės galūtinai krikščionimis tapo VIII amžiuje. Latvių gentys krikščionybę priimti pradėjo 1186 metais. Visi šie žmonės vienaip ar kitaip Lietuvoje lankydavosi ar gyvendavo, paveikdami ir savo kaimynus ir

MINDAUGAS

bendrą kultūrą. Lietuva plito ir vis labiau valdė rytų krikščionių žemes, kuriose mūsų kunigaikščiai ir jų šeimos dažnai tapdavo rytų krikščionimis (stačiatikiais), kaip paties Mindaugo sūnus Vaišvilkas, buvęs garsiame Athos vienuolyne.

Kitų kraštų diplomatai, amatininkai, vienuoliai, vyskupijų atstovai ir keliautojai, pabėgėliai iš kalavijuočių (latviai) ir kryžiuočių (prūsai) jau buvo Lietuvoje, kai atėjo pagrindinis Lietuvos krikštas.

3. Kodėl kartais sakoma, kad krikščionybė išnyko tarp Mindaugo ir 1387 metų? Pagrindinė priežastis — kad tarp Mindaugo ir Jogailos su Vytautu šimtą metų vėliau visi Lietuvos valdovai buvo senovės lietuvių tikėjimo, ne krikščionys. Mūsų istorikai dar tikrai nežino visų Lietuvos valdovų tarp Mindaugo (žuvo 1263) ir Vytenio (1295-1316). Yra išlikę įvairių valdovų laiškų Vakarų Europos kraštų archyvuose, kur vedamos derybos ir kalbos su Rygos vyskupu, su popiežiumi (nuo vieno laiško popiežiui 1323 m. datos skaitomas Vilnius Lietuvos sostine).

Nežinoma, kiek krikščionių liko iš Mindaugo šeimos ir kitų didikų, tapusių krikščionimis su juo. Tik visai nesenai surasti katedros pamatai, kurią Mindaugas pastatydino — anksčiau buvo spėjama, kad Lietuvos karalius tokią bažnyčią įsteigė. Galima manyti, kad krikščioniško tikėjimo šviesėlė įvairiais būdais liko gyva ir plėtėsi, nors kraštą valdė pagonys kunigaikščiai. Visi lituanistinėje mokykloje išmokome, kad 1382 metais klasta nužudytas Kęstutis buvo sudegintas ant laužo Vilniuje.

MINDAUGO KATEDRA
rekonstrukcija

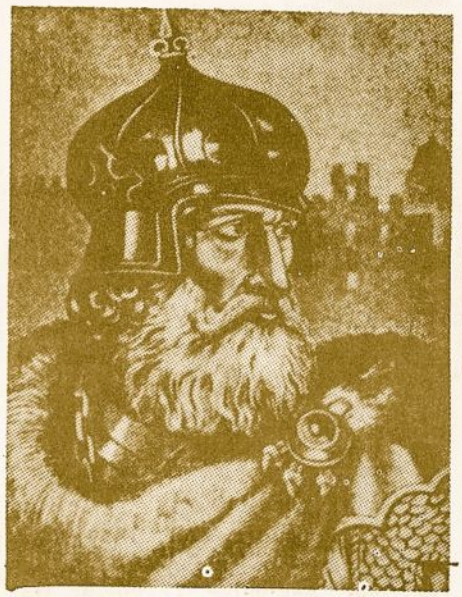

Kęstutis.

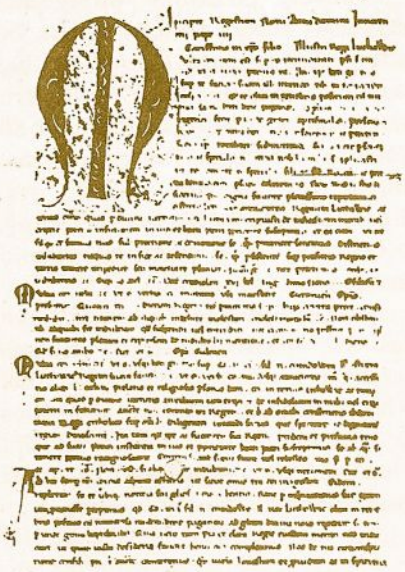

Popiežiaus laiškas Mindaugui

4. Kaip ir kurios šalys Lietuvą krikščioniškai veikė prieš 1387 m. ?Reikia atsiminti, kad nevisos valstybės buvo tokios, kaip šiandieną. Pavyzdžiui, Vokietija buvo suvienyta tik 1871 metais, Italija — 1848 m. Dauguma šalių buvo kunigaikštijos, kurios viena kitai buvo pavaldžios — klausydavo valdovų, padėdavo kare ar mokėdavo mokesčius — ir kad kunigaikščių valdomos žemės keitėsi karais, vedybomis, sutartimis. Įvairios derybos su Lietuvos kaimynais nepasisekė, kol, Lenkijai nereikėjo naujo valdovo 1386 m.

Lenkijos kunigaikščiai savo soste turėjo jauną mergaitę Jadvygą, ir, žinoma, norėjo gero valdovo ir karaliaus. Kai Vakarų Europoje vėlyvais viduramžiais valdovai buvo absoliučiai galingi, nedemokratiški, Lenkijoje ir Lietuvoje didikai dar turėjo daug balso savo krašto valdyme, ir savo valdovus rinkdavo. Lenkijos kunigaikščiai nužiūrėjo didesnės ir galingesnės valstybės valdovą Jogailą, pasiūlydami jam savo krašto karūną. Jogaila sutiko, tuo pačiu ir toliau valdydamas Lietuvą. Tapdamas jau 400 metų krikščioniškos šalies valdovu, nusprendė ir sutiko krikštytis tais pačiais 1386 metais. Sutartį pasirašė ir jo pusbrolis Vytautas, keliolika metų prieš tai tapęs krikšionimi.

Abu pusbroliai pažadėjo rūpintis, kad lietuviai būtų pakrikštyti, ir todėl 1387 metais pradėjo siųsti misininkus, mokytojus, kunigus po Lietuvą, pradedant Vilniumi, kur buvo atgaivinta vyskupija ir katedra. Žemaičiai tuo metu buvo oficialiai kryžiuočių valdžios žinioje, bet nesirūpino krikštu. Kai 1413 metais Vytautas ėmė Žemaičius valdyti, krikštą pratęsė į vakarų Lietuvą.

Jogaila

5. Kaip valdovai užtikrindavo bažnyčių, mokyklų ir vyskupijos veikimą? Kai vienuoliai ar kiti kunigai įsikurdavo kuriame nors mieste ar šalyje, kunigaikščiai priskirdavo tai parapijai ar vyskupijai ar vienuolynui žemes, kurių derliaus dalis eidavo bažnyčią išlaikyti. Tai buvo lyg paskirti dalį valstybės mokesčių bažnyčios įstaigoms, kad pelnas eitų joms, o ne

Vytautas.

karaliaus iždui. Dažnai duodavo ir pinigų tiesiai iš iždo, kad būtų galima pastatyti namus ir bažnyčias. Iš tų paskirtų žemių atgabendavo malkas pastatams šildyti, iš sodų bei daržų — vaisius ir daržoves, iš laukų — javų maistui (tais laikais bulvių Lietuvoje dar nebuvo).

Dažnai rašoma, kad misionieriai nemokėjo lietuviškai, ir tradicija priskiria Jogailai ir Vytautui maldos "Tėve mūsų" vertimą. Kol mokslininkai dar geriau išaiškins tuos dalykus galima ir manyti, kad per tuos 400 metų, kai Lietuvoje gyveno krikščionys, bent kai kurie buvo išmokę lietuviškai, kaip ir mes mokame ne vieną, o kelias kalbas. Ir anų laikų lietuviai, kaip ir mūsų tėveliai ir seneliai, galėjo mokėti įvairių kalbų. (Šiandien pasaulyje yra dešimt kartų daugiau kalbų negu valstybių, tai dauguma pasaulio gyventojų yra bent dvikalbiai). Kiekvienu atveju, nuo 1387 metų Lietuva kaip valstybė įsijungė į krikščioniškojo pasaulio valstybių eiles.

Sekančiame numeryje: pirmieji žymūs lietuviai krikščionys, katalikai ir protestantai.

ORKESTRAS

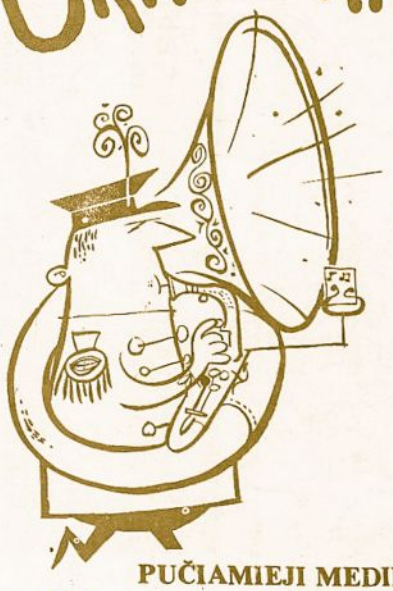

Kai klausomės orkestro, iš tikrųjų girdime keturis orkestrus arba keturias šio ansamblio grupes: styginius, pučiamuosius medinius, pučiamuosius varinius ir mušamuosius instrumentus. Kai kurie orkestrai naudoja tik tam tikrus instrumentus, pvz. kariuomenės ar policijos ar mokyklos žygiuojamieji orkestrai.

Simfoniniame orkestre būna ir daugiau instrumentų, negu čia parodoma, pvz., pianinas, vargonai, arfa, trikampis, gongas, miško ragas. Ar iš atminties gali atsiminti ar įsivaizduoti, kaip kiekvienas pavaizduotų instrumentų skamba, dūduoja? Ar moki kokį instrumentą groti? Kai klausaisi muzikos, ar gali atskirti atskirų instrumentų garsus?

Senovės Lietuvoje pirmuosius orkestrus turėjo vienuolynai, ir šie ansambliai grodavo bažnytinėse bei mokyklų šventėse. Šv. Kazimiero tėvas Kazimieras Jogailaitis turėjo 80 žmonių orkestrą, Tokius vienetus turėjo ir Lietuvos didikai, pvz. Radvilų šeima — 100 asmenų grupę, o Oginskių šeima ypatingai globojo muziką ir muzikantus.

Nepriklausomoje Lietuvoje buvo keli sinfoniniai orkestrai — filharmonijos, radiofono, Kauno bei Vilniaus operų orkestrai, Klaipėdos ir Kauno muzikos konservatorijų vienetai. Ir šiandieną lietuviai pasižymi muzikiniais vienetais.

PUČIAMIEJI MEDINIAI

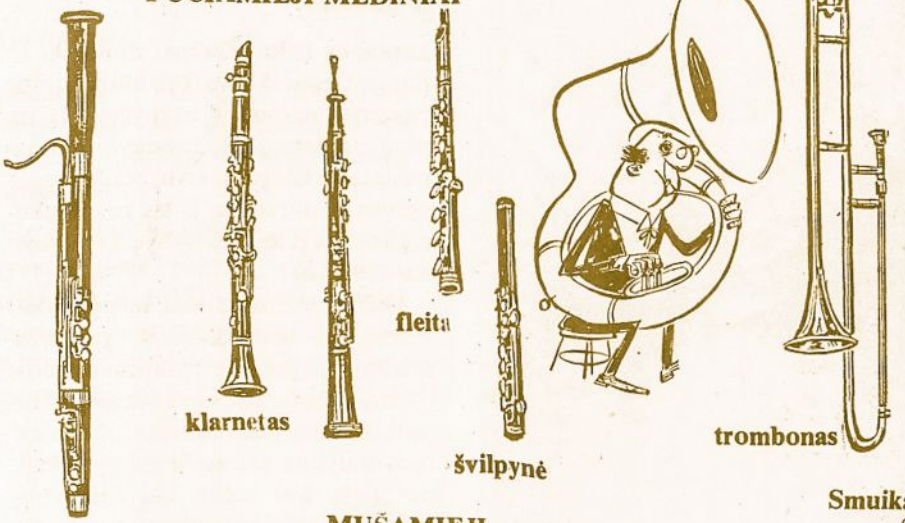

fagotas
klarnetas
fleita
švilpynė

PUČIAMIEJI VARINIAI

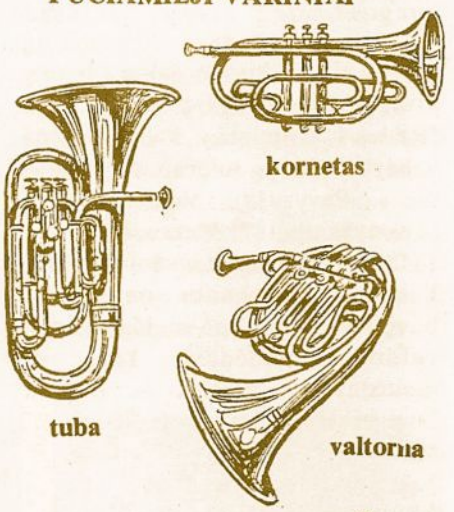

trombonas
tuba
kornetas
valtorna

MUŠAMIEJI

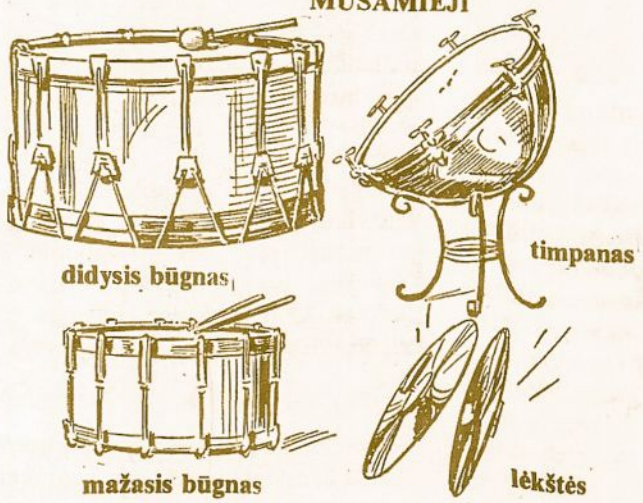

didysis būgnas
timpanas
mažasis būgnas
lėkštės

STYGINIAI

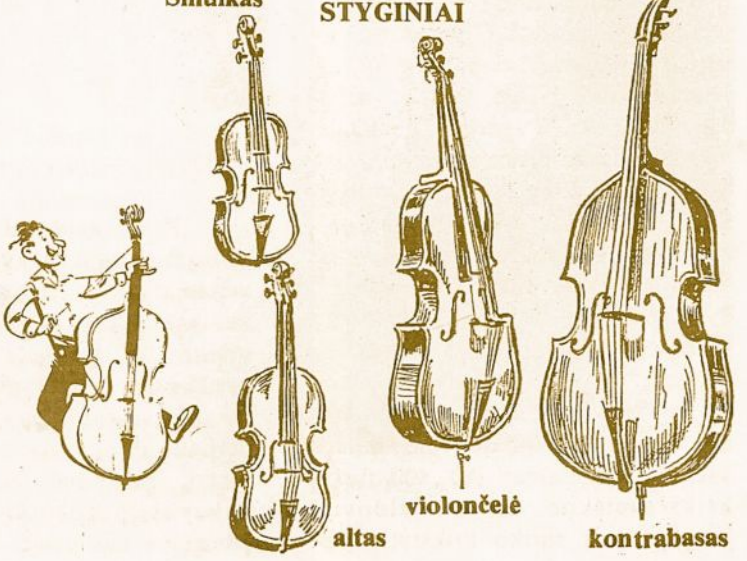

Smuikas
altas
violončelė
kontrabasas

PASAULIO SKAUTŲ RATE

DINIZULO KAROLIAI

Kai britai 1888 metais siuntė kariuomenės dalinį į Zulų žemę Pietų Afrikoje, žygis susidūrė su zulų karaliumi Dinizulu, 2 metrų (6 pėdų, 7 colių) ūgio stipruoliu. Iškilmėms karalius užsidėdavo 4 metrų ilgio karolius, kurie buvo suverti iš 1000 ar daugiau medinių karoliukų. Kadangi Pietų Afrikos geltonmedis turi minkštą šerdį, karoliukų kraštai visi buvo lyg įkirpti. Tokius karolius Dinizulas įteikdavo žymiems karžygiams ir karališkiems asmenims.

Tais laikais garsieji karoliai pateko į tuometinio kapitono Roberto Baden-Powellio rankas. Kiek vėliau Mafekingo apgulimo metu senelis afrikietis Baden-Powelliui padavė odinio dirželio apykaklę.

Kai 1919 m. Lordas Baden-Powellis įsteigė vadovų lavinimo kursus, prisiminė odinį dirželį ir Dinizulo karolius: surišo odos virvelę ir įkabino du medinius karoliukus — vieninteli „patyrimo laipsnio" ženklą, kurį skautininkai, baigę Gilwellio kursus, nešiodavo.

Po kiek laiko pritrūko ir to tūkstančio karoliukų, todėl buvo pradėta juos iš naujo gaminti. Skautybės 60-ties metų sukakties proga 1967 m. Pietų Afrikos baltieji ir juodieji skautai vyčiai pagamino keturias originalių Dinizulo karolių reprodukcijas, kurios buvo padovanotos Pietų Afrikos, Amerikos, Anglijos sautų centrams ir Pasaulinei skautų įstaigai Šveicarijoje.

Nebraskoje 10 metų vilkiukas surado trijų milijonų senumo dantį, priklausiusį priešistoriniam arkliui.

HONG KONGO priešvilkiukinio amžiaus skautų ir skaučių sąjūdžio nariai vadinami "žiogeliai".

Utah valstijos skautai žiemą išvežiojo 50 svarų (24 kg) pašaro maišus sniege įkliuvusiom stirnom.

SAN FRANCISCO mieste 29 skautai ir vadovai keturias dienas stovyklavo 45-ių aukštų dangoraižio viršūnėje, atkreipdami dėmesį į skautijos narių vajų.

Šią vasarą prie Niagaros krioklių skautai gali įsigyti ženklą, atlikdami uždavinius ir aplankydami įdomias vietas.

PASAULINIŲ KOMITETŲ 33 nariai vieną dieną posėdžiavo Londone apie skautų ir skaučių sąjūdžių iššūkius: "Tradicija ir įvaizdis", "Technologija", "Programa kintančioje aplinkoje" ir "Savitumas ir aktualumas".

JAV skautų sąjunga uoliai puoselėja šeimų stovyklavimą, kad gyvenimas gamtoje (skautų stovyklos dalyse ar ypatingais laikotarpiais) patobulintų šeimyninio sugyvenimo kokybę.

BARBADŲ valdžia paskyrė pinigų krašto skautų sąjungai, kad galėtų pasamdyti sąjungos administratorių, reikalų vedėją.

VOKIETIJOS skautai surengė 5.000 dalyvių tarptautinę stovyklą "Vaivorykštė" jaunimo metams atžymėti.

PIETŲ AFRIKOS skautai jaunimo metų proga savo tradicinę kelionę plaustais nuspalvino, apsirengdami įvairių šalių gyventojų drabužiais.

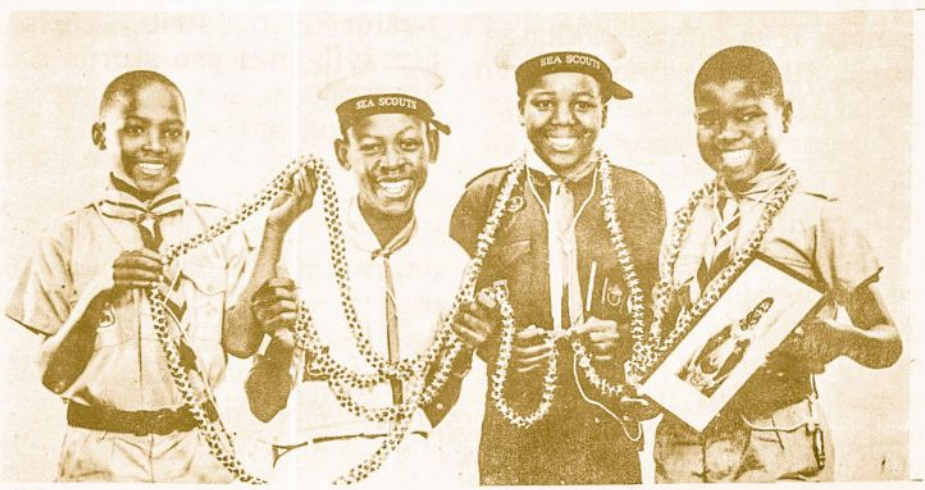

LAUŽŲ PELENAI. JAV skautai surinko pelenų iš skautiškų laužų visose 50 valstijų ir juos sudėjo į tautinės stovyklos baigiamojo laužo liepsną. Šie likę pelenai dabar saugojami sąjungos būstinėje.

DIDIEJI LIETUVIAI

A. Vaičiulaitis.

Adomas Jakštas

(1860—1938)

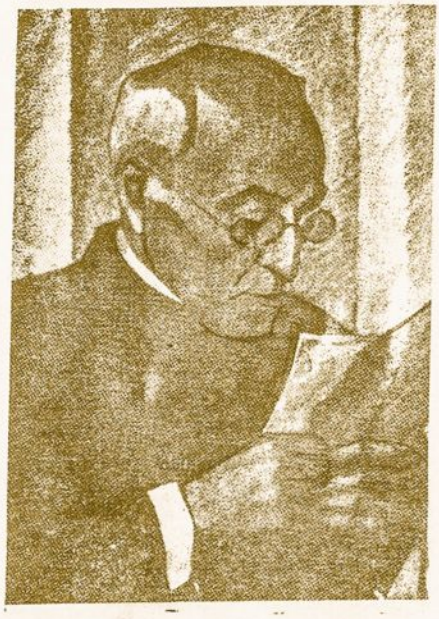

Ne taip seniai Kaune, prie Rotušės aikštės, gyveno trys garsūs Lietuvos vyrai, visi trys kunigai. Tai gal žymiausias trejetas lietuvių literatūroje, gan ilgą laiką praleidę kaimynystėje —bene gražiausioje laikinosios sostinės vietoje.

Tie vyrai buvo didysis poetas Maironis, daugelio raštų autorius J. Tumas Vaižgantas ir Adomas Jakštas, kurio tikroji pavardė buvo prelatas A. Dambrauskas. Visi jie buvo kaimynai ir draugai, nors toki skirtingi ir savo būdu ir savo veikla.

Iš jų Adomas Jakštas buvo vyriausias, tačiau anuos du jisai pragyveno. Šiandien nė vieno jų nėra gyvo — pirmasis mirė lietuvių tautos poetas Maironis, metais vėliau savo darbščias dienas baigė žmonių pamiltasis Vaižgantas ir galop po ilgo triūso iš gyvųjų eilių iškrito Adomas Jakštas.

Jisai buvo smulkaus sudėjimo, griežtų veido bruožų vyras. Susitikęs, jis į žmogų pažiūrėdavo aštriu, verianču žvilgsniu pro storus akinius. Šiame nedideliame kūne, tame asketiškos išvaizdos žmoguje glūdėjo vienas iš aiškiausių protų mūsų tautoje. Jame slėpėsi ir nepaprasta energija, darbštumas ir žinojimas. Ne vienam Adomas Jakštas buvo tartum legenda ir kieta, nepajudinama tvirtovė.

Tąją legenda jisai virto pirmių pirmiausia savo kritikos raštais. Ilgą laiką jis spėdavo perskaityti visas lietuviškas knygas. Didelę jų dalį jisai recenzuodavo ar net ir ilgais nagrinėjimais nušviesdavo. Jo kritika turėjo aiškius principus, griežtas taisykles ir kai keno buvo vadinama dogmatine. Jis nuo savo dėsnių nekrypo ir pagal juos matavo sroves. Laikydamasis aiškių nuostatų, Adomas Jakštas neatlaidžiai smerkė visas apraiškas, kurios nesutiko su tradiciniais poezijos ir meno reikalavimais. Jis buvo nenumaldomas visokių modernistinių sąjūdžių priešininkas literatūroje, dailėje, muzikoje ir pačiame gyvenime. Dėl to jam tolydžio tekdavo susikirsti su naujovių šalininkais. Kildavo garsūs ginčai tarp jo ir modernistų. Tos grumtynės pasiliks tarp gyviausių lapų lietuvių literatūros kritikoje, o pats Adomas Jakštas

Kauno rotušė

eis iš kartos į kartą kaip mūsų kritikų tėvas ir simbolis.

Be kritikos, jisai yra parašęs daug poezijos. Nemaža jo eilių šiandien jau nutrupėjo, jose per aiškiai nusveria protas ir logika, o ne jausmas ir įkvėpimas, kuris yra poezijos pagrindas. Vienok dalis jo lyrikos pasiliks. Pirmoj vietoj Adomas Jakštas ištvers savo satyromis, kurios geriausiai tinka jo plunksnai. Tose satyrose jisai yra kandus, sąmojingas, pastabus ir taiklus. Jose gražiai derinasi jo klasinė forma su aiškia mintimi. Šalia satyrų, esama ir kitų vykusių, net grakščių posmų jo poezijoje. Ir vaikams jisai yra parašęs gražių eilėraščių. Galus galan suvedus, iš stambaus jo lyrikos derliaus būtų galima išrinkti pluoštą, kuris šiandien ir vėliau nenustos savo reikšmės.

Adomo Jakšto veikla nesibaigė poezija ar kritika. Jis taip pat buvo redaktorius, publicistas ir knygų leidėjas. Į raštų pasaulį jis įžengė anksti, dar spaudos draudimo ir "Aušros" laikais. Didžiausias jo nuopelnas periodinėj spaudoj yra "Draugijos" įsteigimas ir ilgametis jos redagavimas. Šis žurnalas virto vienu iš reikšmingiausių tarp lietuviškų laikraščių. Savo įtaka ir intelektualiniu svoriu jis išvarė gilią vagą, ir visa tai buvo Adomo Jakšto — prel. Dambrausko laimėjimas. Jis ne tik redagavo, ne tik rinko geriausius bendradarbius, bet ir pats daug rašė — kritikos, publicistikos, apžvalgų, straipsnių, poezijos.

Maironis

Tumas - Vaižgantas

Sykiu su "Draugija" jisai varė kitą didelį darbą — įsteigė ir vadovavo šv. Kazimiero draugijai, kuri per metų eilę stiprėjo, išaugo ir suspėjo išleisti šimtus knygų, kol ją likvidavo užėję bolševikai.

Čia dar nesibaigia Adomo Jakšto veikla. Jis buvo ir mokslininkas. Nuostabiu savo žinojimu jis buvo apėmęs filosofiją, teologiją ir kitus mokslus. Visur jis buvo neišsemiamas žinių šaltinis, nuodugnus ir aiškus. Buvo tai tikra enciklopedija, vienas iš visuotiniausių protų lietuvių tautoje, vispusiško žinojimo vyras.

Arčiausia jo širdžiai buvo

Kauno senamiestis

matematika. Tai buvo pirmutinis jo pamėgimas dar iš gimnazijos laikų. Nors toliau jis pasuko į kunigų seminariją, o ne į universitetą matematikos studijuoti, bet visą amžių jis paliko jai ištikimas ir sprendė pačias aukštąsias jos problemas. Jis buvo ne taip sau matematikas mėgėjas, bet tikras mokslininkas ir ryškus talentas šioje srityje. Jis parašė keletą studijų specialiais aukštosios matematikos klausimais. Vytauto Didžiojo Universiteto gamtos - matematikos fakultetas suteikė jam garbės daktaro laipsnį.

Nelengva susakyti visa, ką yra atlikęs tasai smulkaus sudėjimo, bet didžio proto, nepaprasto darbštumo ir energijos vyras. Visas jo darbas praėjo nuolatiniame triūse, tarnavime savo tautai ir Dievo tiesai. Jo kelias, kaip ir jo mintis, buvo tiesus, aiškus ir nepailstantis. Jo palikimas yra sykiu pamokymas ir pavyzdys naujoms kartoms — visomis jėgomis ir visu išmanymu tarnauti tiesai ir savo žemės augimui bei gerovei. Šioje tarnyboje Adomas Jakštas buvo ištikimas ir nepajudinamas.

Tiek daug davęs savo šaliai, jis tačiau žinojo jėgų ir išminties semiąsis ne pats iš savęs, bet iš Dievo, kuris žmogų siunčia kitų labui. Už tai jis ir ant savo kapo akmens prašė iškalti šiuos žodžius: — "Mes ne savo ugnimi žėruojam, mes ne savo šviesą liejam".

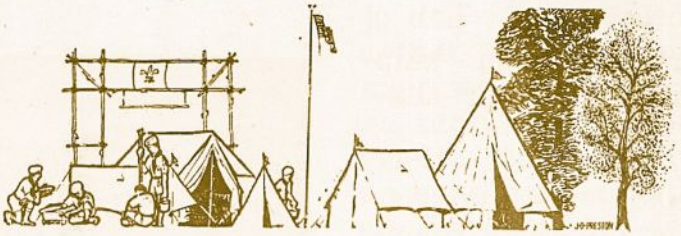

ŠVIESIU ŽVILGSNIU Į ATEITĮ

Padaryti žmogų laimingą yra skautybės tikslas.

O laimingas žmogus visada linksmas. Žinome, kad skautas linksmas. To reikalauja jo įstatai. Jis stengiasi tokiu būti. Bet taip pat žinome, kad vien paviršutiniško linksmumo žmogaus laimei pasiekti neužtenka. *Tyros širdies linksmumas yra didžioji ir tikroji laimė.* Pakilti dvasia iki tokios vertingos būsenos nėra jau taip lengva. Bet siekti šitai privalu kiekvienam skautui, kiekvienai skautei.

Siekdamas savojo idealo, eidamas drąsiai pirmyn su įsitikinimu, kad pasirinktas kelias yra tikrasis, kiekvienas bus laimingas ir ton laimėn skatins kitą, patrauks pavyzdžiu jaunesnįjį, džiaugsmo teiks vyresniajam.

Dažnai išgirstame spaudoje ar šiaip pokalbiuose padejuojant, kad šių dienų jaunimas niekam tikęs. Tai labai madingi pareiškimai, tačiau jie nėra teisingi, kai kalbama apie visumą, o ne apie mažąją dalį ar išimtis. Tai perdėti dejavimai tų, kurie pirmiausia nusivylę patys savimi. Jaunimo buvo ir bus visokio. Išsišokėliai tik labiau pastebimi, nusikaltėliai dienos sensacijomis spaudoje keliami. Kas gi rašys ar kalbės apie dorą, kuklų, nedrąsų, gerą jaunuolį? Jo niekas nemato, jis niekam neužkliūva. O tokių, galima drąsiai tvirtinti, yra daugiau, negu prasikišančių bet kokiom dienos sensacijom ar senimo papiktinimui. Ne paslaptis, kad ir jaunimo organizacijose pasitaiko tokių nevykusių išsišokėlių, kurie, žinoma, garbės niekam nedaro.

Kaip pradžioje pasakyta: *skautybės tikslas padaryti žmogų laimingą.* Skautybė siekia padėti jaunuoliui-lei ugdytis geru žmogumi, geru savojo krašto piliečiu, naudingu savo tautai, pilnutiniu gyvenimo būde ir asmens charakteryje.

Mūsų lietuviškoji skautija išeivijoje, šalia visų bendrųjų skautybės privalumų, šiandien dar *itin pabrėžia išsilaikymą lietuviu.* Tėvai savo vaikams stengiasi perduoti tautos kultūrines vertybes — kalbą, papročius, religingumą, pažiūras. Tai natūralu.

Šių pastangų talkon ateina skautų-čių vadovai, bet, tik tiems, kurie to nori. Vadovai niekada nebus geresni auklėtojai už tėvus. Tėvų gerus norus vertinant, jų santykius su vadovais pasvarstant, pačių vadovų kvalifikacijas tyrinėjant — šitai neturėtų būti niekada pamiršta. Šiandien *tik visiškai sutartinas darbas* gali nešti geresnių vaisių.

v. s. Č. Senkevičius.

TEVAI IR VAIKAI

Kaip vadinasi šie tėvai ir kaip vadinami jų vaikai?

ATSAKYMAS: 1 - stirna, stirniukas
2 - antis - ančiukas
3 - gulbė, gulbelė
4 - žąsis, žasiukas
5 - vilkas, vilkiukas
6 - peteliškė (drugys), vikšras
7 - dramblys, drambliukas
8 - kiaulė, paršiukas
9 - kalakutas, kalakučiukas
10 - varlė, buožgalvis, (puntagalvis)
11 - ožka, ožkiukai
12 - meška, meškiukai,
13 - arklys, arkliukas
14 - kengūra, kenguriukas (juozukas?)
15 - višta, viščiukas
16 - žuvis, žuvytė
Avies vaikas yra eriukas
karvės - veršiukas

PETRAS KIAULĖNAS 1909 - 1955

Petras Kiaulėnas, kaip ir daugelis Lietuvos menininkų, veržėsi į Paryžių, kuris tuo laiku buvo Europos, o gal ir viso pasaulio vaizdinio meno centras. Čia jis pasineria į ekspresionizmo sukurį tuo laiku vyraujantį. Tačiau, ne vieno meno kritiko teigimu, jis surado savitą kelią. Begyvendamas Paryžiuje mažai turėjo ryšių su nepriklausoma Lietuva. Lietuvą okupavus sovietams ir maži ryšiai nutrūko. Persikėlęs į Ameriką nebeturėjo progos išvystyti savo talentą, nes greit mirė.
Petro Kiaulėno kūrinius reikia matyti spalvotus, nes tik tada atsiskleidžia jo meno platuma.

Jau, VADOVE

NEPARAŠYTAS LAIŠKAS

(j. v. s. LEONĄ KNOPFMILERĮ prisimenant)

Artėjant 65-rių metų sukakčiai nuo jūrų skautų įsisteigimo Lietuvoje (veikliam skautui Juliui Jurgėlai 1922 m. kovo 12 d. Kaune subūrus dvi skiltis), įdomu buvo skaityti jūrų skautų veiklos aprašymą, straipsnius ir laiškus, kurie ką nors byloja apie mūsų pajūrį, Lietuvos upes, ežerus ir žmones, juose besimokiusius jūrinio skautavimo.

Prieš mane — kelių puslapių laiškas, rašytas j. v. s. L. Knopfmilerio 1985 m. pavasarį.

Vasaros metu mano surinkti stovykliniai ženklai, drauge su atsitiktinai surastais senais jūrų skautų ženklais, laukė savo eilės būti jam pasiųsti. Skautiški ženklai šiam senam jūrų skautui, kaip jis save vadindavo, visada būdavo vertinga dovana. Beliko tik pabaigti rašyti laišką, kai atėjo žinia, kad brolio Leono Knopfmilerio burė pakeitė kryptį, kad jis 1985 m. spalio 15 išburiavo amžinybėn. . .

Liko neišsiųstas laiškas, liko ilgos metų virtinės skautiško darbo prisiminimai — šilti prisiminimai

Skautininkas Leonas buvo dinamiškos dvasios brolis, nusidanginęs nuolatiniam apsigyvenimui į Floridos kampelį ir, išpuošęs jį gėlėmis bei vaismedžiais, namo priekyje iškeldavo skautišką vimpilą ir išdidžiai prie jo nusifotografuodavo. (Beje, fotografavimas buvo viena jo silpnybių ir užsiėmimu). Daugelį metų jis siuntinėdavo laikraščių redakcijoms pluoštus savo darytų skautiško gyvenimo nuotraukų. Buvo vienas iš iniciatorių jūrų skautininkų grandies steigimo idėjos ir tos veiklos judintojų. Grandies veikla apima visą Amerikos žemyną. Kiek žinoma, Velioniui atminti šis vienetas įamžino jo vardą bendra auka Lietuviškosios Skautybės Fonde.

* * *

Brolį Leoną prisimenant, į neparašyto laiško lapą sutūpė šilti skautavimo metų prisiminimai, lyg baltos žuvėdros, klykaujančios virš vandenyno pakrantės, kurios smėlyje bangos užliejo pėdas, įmintas žmogaus, savo gyvenime sąžiningai besivadovavusio mūsų šūkiu: „Dievui, Tėvynei ir Artimui!"

Laiškas, deja, jo jau nebepasieks. . . Ilsėkis ramybėje, mielas Skautininke!

sesė Sofija Jelionienė

„Nerijos" tunto gintarės prie Kaziuko mugės darbų.

Australijon atvykusią LS Seserijos Vyriausią Skautininkę aerodrome sutiko sesės (iš k.) Tamara Vingilienė ir Pajauta Pullinen. Dešinėje — viešnia VS Stefa Gedgaudienė.

Geriausias lavinimo būdas yra pavyzdys

R. Baden-Powellis

SKAUTIŠKAS BRENDIMAS

Pratimo lentelės padeda pamatyti, kaip skautė ir skautas nuo mažiausio iki vyriausio bręsta. Brendimo arba vystymosi laipteliai parodomi įstatų žodžių (ir žinoma reikšmės) didėjimu, įstatų skaičiumi ir kit. Vadovų būrelis ar vyr. skautės kandidatės arba s.v. kandidatai gali bendrą skautiško lavinimosi bei pažangumo lentelę aptarti.

Skautų ir skaučių auklėjimo ir lavinimosi lentelė pagal šakas

ŠAKA IR AMŽIUS	ĮŽODŽIO ŽODŽIAI, ĮSTATŲ POBŪDIS ŠŪKIS	VEIKIMO BŪDAS /asm-būr-skilt-draugovė/	PAGRINDINĖ PROGRAMA, UŽSIĖMIMAI
Liepsn. Giliuk.			
Paukšt. Vilk. Udryt. Bebr.			
Skautės Skautai Jauniai Jaunės			
Prit. sk./sk. Jūrų sk. ir sk.			
Vyr.Sk. Gintar. Budžiai Sk. Vyč.			
Sktn. Židin.			

BRENDIMO VEIKSNIAI	ASMENS BRENDIMO VEIKSNIAI		GRUPĖS BRENDIMO VEIKSNIAI	BRENDIMAS GRUPĖJE MATOMAS: IŠ . . . . . Į
PRITARIMAS PRIĖMIMAMS	Priimti save, koks yra /todėl ir galėti kitus priimti tokiais, kokie yra/	pagrindas	Aplinka ir nuotaika: - pasitikėjimo - sąžiningumo - paramos	baimės įtarinėjimo priešiškumo > pasitikėjimą atvirumą
	^ veda į v		^ vedą į v	
RYŠIAI IR SUSIKLAUSYMAS	Geresnis ryšys asmenyje tarp to: - kas darosi - ką sau prisipažįsta - ką kitiems perduoda	pavei-kia	Aukštesnis sąmoningumo lygis visoje grupėje ir todėl geresnė sutarimo, susiklausymo, susikalbėjimo ir paramos kokybė	menko dėmesio, apskaičiavimo, sukinėjimosi, melo > atvirumą savaimingumą nuoširdumą
	^ palengvina v		^ kuria v	
SIEKIŲ IŠRYŠKINIMAS	Nustatyti siekius, kurie asmeniui prasmingi ir kurie jam vidiniai tinka ir savi	užtikrina	Atviras ir laisvas pasitarimas apie grupės siekius, kurie suderina asmenų bei grupės tikslus	perdėto įtaigojimo, klastojimo, galios ar luomo piktnaudojimo > dalyvavimą nuospren-džiuose ir pasitenkinimą grupėje
	^ įtvirtina v		^ įtvirtina v	
VALDYMAS IR VADOVAVIMAS	Asmenyje įsipareigojimo nuotaika ir atsakomingumas /savitvarda/	> <	Pačioje grupėje atsakomingumas ir įsipareigojimas atliktinam uždaviniui /savitvarda	išorinių varžtų ar valdymo mažinimo > kuo didesnę pasirinkimo laisvę ir savitvardą

Los Angeles rajono sueigoje 1986 m. gruodžio mėn. ps. dr. Dana Giedraitienė kalba su naujai apdovanota ordenu už nuopelnus fil. Ina Sekiene.

BROLIJOS ŽINIOS

ĄŽUOLO MOKYKLAšiais metais įvyks liepos 4-11 d. Rako stovyklavietėje. Priimami vadovai nuo 17 m. amžiaus, užbaigę skautų I-ąjį arba prityrusių skautų II-ąjį patyrimo laipsnį.

VII-TAJAI TAUTINEI STOVYKLAI pasiruošimas jau prasidėjo. Seserija parinko savo temą "Mūsų Lietuv", o dabar Brolija renka savo vedamąją mintį. Iki kovo pabaigos bus sudaryti pastovyklių programos griaučiai.

III-čioji TUNTININKŲ IR VADOVŲ konferencija įvyks spalio 10-12 d. Beaumont stovyklavietėje netoli Clevelando. Gali būti, kad skautų vyčių ir vyresniųjų skaučių sąskrydis įvyks tuo pačiu metu toje pačioje vietoje.

SVEIKINAM SKAUTŲ AIDO TALKININKUS —

Jei kas paklaustų, kiek metų v. s. Broniaus Žalio pavardė matoma „Skautų Aido" redakcijos bendradarbių sąraše — negautų tikslaus atsakymo. Gal tiksliausias būtų — nuo neatmenamų laikų. O jei dar kas pasiteirautų, kuris iš visų bendradarbių stropiausias, neapsiriktumėm, šį žymenį skirdami broliui Broniui. Taip yra: nors iš šio mūsų lietuviško centro žiūrint Australija — tolimiausias kraštas, bet iš ten visada laiku atsiunčiami skautiškų įvykių aprašymai ir kitos žinios.

Taip tą skautišką, lietuvišką dirvą purenant metai skriete skriejo, ir praėjusių metų rugsėjo 8 v. s. Broniui Žaliui, besidarbuojančiam Sydnėjuje, sukako 65 metai.

Jo darbų ir interesų akiratis platus: poetas — dviejų poezijos rinkinių autorius, dalyvavęs su savo eilėraščiais poezijos almanache, plačiai besireiškiąs lietuviškos spaudos srityje (skautiškoje ir bendruomeniškoje) redaguodamas ir rašydamas, gi ir šiaip nuoširdus pagalbininkas kitų sumanytuose projektuose.

* * *

Kas eilę metų puoštų „Skautų Aido" puslapius nuotraukomis, jei mūsų mielas v. s. Vladas Bacevičius jų iš kiekvienos stovyklos, suvažiavimo, sąskrydžio, Kaziuko mugės ar iškylos neatsiųstų?! Šimtus ir tūkstančiais jų pasinaudojo skautiškoji spauda ir kone visi lietuviški laikraščiai bei žurnalai. Dar Tėvynėje nuo 1938 m. (skautas nuo 1930 m.) tą darbą pradėjęs ir pamėgęs, jį uoliai tęsia iki dabar.

Šis nė valandėlei be gerųjų darbelių nenustygstantis brolis praėjusių metų rudenį (lapkričio 3) sulaukė 70 savo amžiaus metų. Štai kuklaus žmogaus gyvenimo darbų statistika: 1986-jų bėgyje jis į Lietuvą ir Latviją pasiuntė 110 įvairių siuntinių (savo paties ir kitiems išsiųsti padėdamas). Bendrai, į Lietuvą ir Latviją jis yra pasiuntęs 265 laiškus, į daugelį jų įdėdamas nuotraukų iš Čiurlionio ansamblio, Grandinėlės, lituanistinių mokyklų, Dainavos ansamblio „Lietuviškų vestuvių" renginių.

sj

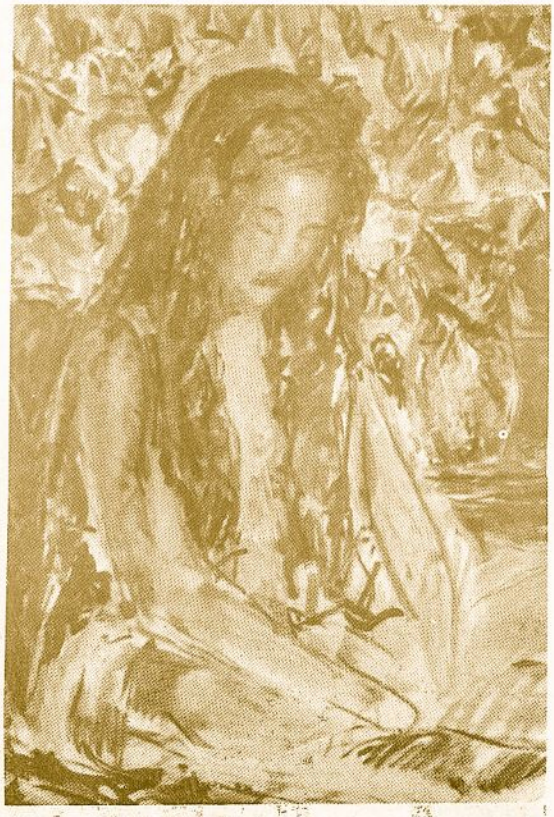

IŠ PRAEITIES

Tai įvyko 1925 metais

Jonas Jablonskis neveltui vadinamas lietuvių kalbos tėvu. Jis padėjo pagrindus lietuvių kalbos gramatikai. Ir šiandien naudojamės Jono Jablonskio nuostatais lietuvių raštijoje. Visą savo gyvenimą jis pašventė tyrinėdamas lietuvių kalbos pradmenis ir kūrė naująją lietuvių kalbą. Jis buvo toks puikus lietuvių kalbos žinovas, kad į jį kreipdavosi visi, kuriems reikėjo lietuvių kalbą nušvarinti nuo labai daug rusizmo ir lenkizmo užkrėtimų. Lietuvių Skautijos įkūrėjas Petras Jurgėla taip pat kreipėsi į J. Jablonskį, skautiškų terminų reikalu. Štai kaip jis aprašo susitikimą su Jablonskiu:

Išklausęs aiškinimų, kalbinių naujadarų kūrėjas užsimerkė ir pradėjo garsiai galvoti. Džiaugsmingai surašiau naują žodyną. Kiek atsimenu, jis ėmė šitaip aiškinti: "Tai ne šiaip sau susirinkimas, bet **sueiga**... Žinai, kas yra apelsinas. Vienas vaisius. Nulupęs jį ir išskirstęs dalimis, gausi **skiltis**. Kiekvieną skiltį sudaro atskirų narvelių junginys. Skiltis būtų pagrindinis jūsų, skautų, vienetas... Keturios skiltys sudaro didesnį vienetą. Sakoma: mūsų susirinko visas **tuntas**... Taip, jam gali vadovauti **tuntininkas**... Kaip atskiros minėto vaisiaus skiltys sudaro apelsiną, taip ir šešios ar aštuonios skautų skiltys gali sudaryti didesnį vienetą — **draugovę**... Kaip sakai, skautai skiriasi nuo paprastos draugijos ir net nuo kareivių kuopos, tad jiems tiktų draugovė... Tai bendro tikslo siekiančių draugų, bendradarbių ir vienos idėjos brolių vienetas. Skautai yra draugai ir broliai vienas kitam, sąmoningi, tvarkingi ir drausmingi. Tokiems vadovauja, juos moko, auklėja ir valdo vyresnysis jų draugas, brolis ir vadovas. Tegu skautų draugovei vadovauja **drauginininkas**... Skautus auklėti, mokyti ir jiems vadovauti tegali tiktai skautybės žinovas, jų auklėtojas ir vadovas, kaip siūlai — **skautininkas**... Sakai, susitikę skautai vienas kitą sveikina savitu būdu. Ir jų vadovai sušunka, primindami skautų pareigą... Būk pasiruošęs savo **įžodį** vykdyti! Tai yra jūsų šūkis: "B U D Ė K!".

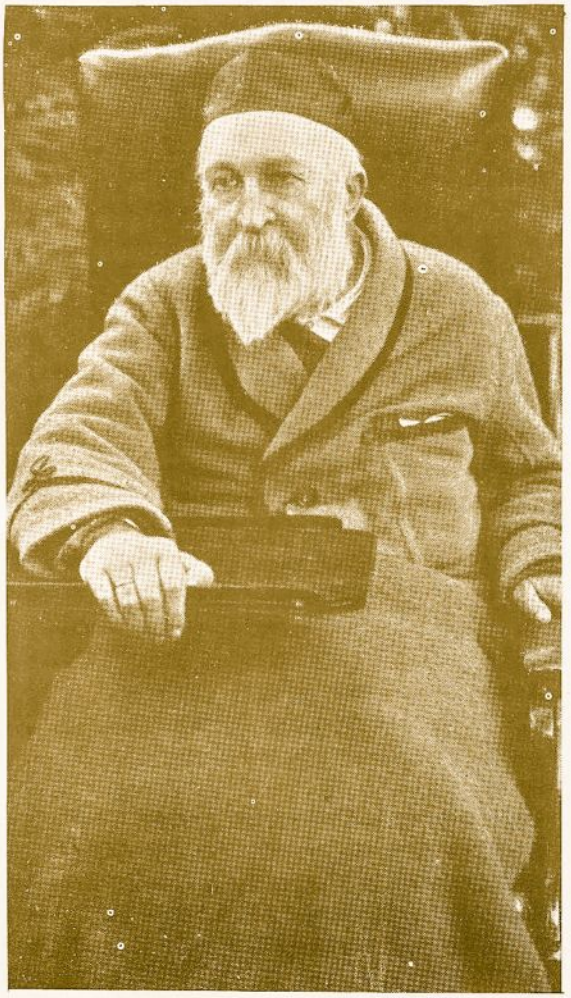

Jonas Jablonskis veik pusę savo gyvenimo praleido kėdėje, nes buvo paralyžiuotas.

1925 metais. Kaune. susirinkus Lietuvos nepriklausomybės atstatymo veikėjams, Kauno skautai jį nešė. Tai gražus, neužmirštamas darbelis.

AUSTRALIJOS SKAUTŲ „MINDAUGO" STOVYKLA

Susibūrėme iš visų kraštų — Adelaidės, Melbourno, Sydnėjaus, Canberros ir Hobarto į „Mindaugo" stovyklą.

Australijoje yra ruošiamos rajoninės stovyklos kas dveji metai tuoj po Lietuvių dienų. 1987 metais „Mindaugo" stovykla įvyko nuo sausio 2 iki 11 d. Mt. Keira stovyklavietėje netoli Sydnėjaus. Dalyvavo beveik 100 lietuvių skaučių ir skautų iš visos Australijos. Stovykla buvo pavadinta „Mindaugo" vardu, nes 1987 metais lietuviai švenčia 600 metų Lietuvos krikšto jubiliejų, o Mindaugas juk buvo pirmasis Lietuvos karalius, kuris priėmė krikščionybę.

Mums adelaidiškiams į stovyklą buvo ilga kelionė — netoli 30 valandų. Pavargę ir išalkę atvykome į Sydnėjaus geležinkelio stotį jau gerokai po saulėlydžio. Kur miegosime? Sydnėjaus jaunimas mus pasitiko ir nuvežė pas p. p. Gaidžionius, kurie mus rūpestingai priėmė — dešimčiai jaunuolių duoti nakvynę — tai ne juokas!

Penktadienio rytą, sausio 2, jaunimas iš įvairių miestų pradėjo rinktis Sydnėjaus Lietuvių Namuose. Iš pradžių, visi buvome nedrąsūs ir naujos draugystės nelabai pynėsi.

Sekantį rytą, septintą valandą pasigirdo adjutantės sesės Marinos Coxaitės šauksmas: „KELTIS!". Naktis, rodos, taip greitai prabėgo. Tik užmerkiau akis, jau ir rytas. Kad nors dar dešimt minučių leistų pagulėti?!.. Visi turėjome greitai keltis ir pasiruošti mankštai. Vyresnėms skautėms ir vyčiams

"Laiko tėkmėje" projekto dalis

mankšta nebuvo privaloma, gal dėl to, kad vakarais jie ilgai sėdėdavo štabo posėdžiuose, kur bandė spręsti sekančios dienos užsiėmimus. Broliai, Linas Šeikis ir Danius Kesminas iš Melbourno pravedė mankštą. Visi grįžome po 45 minučių purvini, sunkiai kvėpuodami, dėlių išgąsdinti. Po šios mankštos stovyklos viršininkė pareiškė, kad mankšta yra tam, kad žmogus prabustų, o ne kad uždustų!

Per vėliavos pakėlimą buvo oficialiai atidaryta stovykla ir paskelbtas stovyklos štabas: sesė Marina Coxienė — stovyklos viršininkė, sesė Marina Coxaitė — adjutantė, sesė Virginija Coxaitė — sesių vadovė, brolis Linas Šeikis — brolių vadovas, sesė Loreta Čižauskaitė — paukštyčių ir vilkiukų vadovė, brolis Arvydas Zduoba — užsiėmimų vadovas, sesė Dana Baltutytė — laužo programų organizatorė, kun. dr. Alfonsas Savickas — stovyklos Dvasios vadas. Sesė Daina Balnionytė buvo sesių vadovės pavaduotoja, o sesė Audra Milen — laužo vadovės pavaduotoja. Brolis Viktoras Gaidžionis — finansų „ministeris", o svarbiausios stovyklos pareigos teko broliui Viktorui Šliteriui, kuris buvo nepakeičiamas stovyklos vyriausias virėjas! Tą rytą taip pat buvo paskelbtos aštuonios užsiėmimų grupės. Gaila, kad stovykloje paukštytėms ir vilkiukams teko daugumą užsiėmimų daryti atskirai. Mano nuomone, būtų buvę jauniems skautukams daugiau atsakomybės,

Adelaidės Vilniaus tuntas
Anyta Baltutytė, Lina Jablonskytė, Audra Paškevičiūtė, Dana Kalibaitė, Loreta Jablonskytė, Antanas Pocius, Vanessa Milen.
Pirmoje eilėje: Rasa Pociūtė, Audra Milen, Dana Baltutytė
Nuotr. A. Buliaus

jei jie užsiėmimuose būtų dalyvavę kartu su vyresniaisiais. Vyresni jaustųsi atsakomingi už jaunuosius, o jaunieji džiaugtųsi, kad vyresnieji juos priima į savo tarpą. Tai pasiūlymas sekančios rajono stovyklos organizatoriams.

Po pietų iki 3.00 val. laisvalaikis. Laisvalaikiu metu palapinėse girdėjosi knarkimai, murmėsiai, gitaros muzika, dainos ir juokai. Laisvalaikio metu broliai aplankydavo seses, o sesės atsilygindamos — brolius. Po laisvalaikio iki vakaro įvairūs užsiėmimai. Vieną popietę žaidėme tinklinį, kurį pravedė brolis Danius Mauragis ir sesė Daina Balnionytė; vėliau dainavimas, kur dainas mokė sesės Dana ir Audra. Įdomus buvo karaliaus Mindaugo biusto statymas, kuriam vadovavo sesė Audronė Jurkšaitienė. Ji parodė savo gabumus; naudodama įvairią miško — gamtos medžiagą ir klijus per savaitę sukūrė didelę Mindaugo galvą. Pavakariais klausėmės šv. Mišių, kurias atnašavo kun. dr. Alfonsas. Visi vėliavos pakėlimai ir nuleidimai buvo palydimi Lietuvos himnu ir malda. Kėlėme dvi vėliavas — Lietuvos ir Australijos. Visi privalėjo būti uniformuoti. Sesių ir brolių vadovai atraportuoja stovyklos adjutantei, kiek skautų yra stovykloje. Adjutantė ir stovyklos viršininkė padarė pranešimus, paskelbė taisykles.

Vieną vakarą atvyko iš Sydnėjaus vyr. sesės ir broliai.

. Laužo programą ant greitųjų labai įdomiai suorganizavo atvykusieji. Naktį vyr. skautės įžodį davė Audra Milen iš Adelaidės, o vyčių įžodžius davė: broliai Linas Šeikis ir Danius Kesminas iš Melbourno ir brolis Antanas Pocius iš Adelaidės.

Vyresnės sesės nusprendė, kad stovykloje yra permaža įspūdžių. Buvo prikeltos prityrusios skautės ir kandidatės 3.00 val. ryto. Joms teko be žodžių tamsoje nuimti skylėtą palapinę ir jos vieton pastatyti kitą. Prikeltos sesės nebuvo labai laimingos, bet sekantį rytą jos visos pasakojo savo draugėms apie naktinį uždavinį.

Sekmadienio rytas. Vyresnės sesės ir broliai vaikščioja pusiau miegodami, po naktinių įžodžių ir pasilinksminimų. Stovyklos vadovybė sekė visų grupių elgėsį, lietuvių kalbos vartojimą, punktualumą ir tvarkingumą. Viršininkės buvo įsakyta, kad kiekviena grupė privalo kalbėti per užsiėmimus lietuviškai, o iš vieno užsiėmimo žygiuojant į kitą turi lydėti daina.

Sesė Audronė, lyg ta darbščioji bitelė, lipdė Mindaugo biustą. Brolis Antanas, truputį išbalęs po naktinio įžodžio, pravedė Morzės abecėlės pamoką ir signalizavimą. Brolis Rimas Kabaila "Time Line"; t. y. visą Lietuvos istoriją nuo seniausių laikų iki dabarties. Sesės, Dana ir Audra mokė dainuoti ir skautiškus šukius. „Graži daina — skamba" šūkis nuaidėjo per kalnus ir kalnelius. Stovykloje buvo maudymosi baseinas, tad visi ir sukritome prieš pietūs. Po pietų vėlei užsiėmimai. Broliai vyčiai: Arvydas Zduoba ir Tomas Jablonskis pravedė iškylavimo instrukcijas, brolis Jonas Biretas skaitė žemėlapius su kompusais. Viešnia iš Sydnėjaus audė Aušros Vartų Mariją ir Mindaugo karūną. Kun. Alfonsas rodė skaidres ir papasakojo apie Lietuvos krikštą. Visa stovykla virė, dirbo, mokėsi, judėjo nei vieno nebuvo dyko. Pavakariais vyčiai pravedė žaidimus. Tai įdomiausia. Patys jauniausi skautukai su didelėmis šypsenomis ir entuziazmu jungėsi į žaidimus. Jautėmės kaip viena didelė šeima, —

Vyr. Skautininkė įteikia Australijos rajonui dovaną

"Karalius Mindaugas"

dingo nedrąsumas ir draugystės mezgėsi.

Kiekvienos dienos vakare buvo suvedami surinkti taškai. Mažiausiai surinkusi grupė turėjo padaryti kokį nors darbelį grupei, kuri surinko daugiausią taškų. Darbelių buvo įvairių: išplauti indus, atnešti vakarienę ir t. t. Laimėtojai net gavo „privilegiją" prikelti brolius vyčius ir pravesti rytinę mankštą. Šie nenoromis ritosi iš lovų, bet pakluso. Ketvirta stovyklos diena. Į stovyklą atvyko Seserijos vadovė sesė Stefa Gedgaudienė, kartu su Australijos rajono vadu broliu B. Barkum ir Br. Žaliu. Visa stovykla buvo ypač gerai nusiteikusi. Juk reikalinga vyriausybei parodyti, kad mes stovykloje nemiegame. Ta proga vėlei buvo daugybė įvairių užsiėmimų. Iš Synėjaus atvykęs Edvardas Lašaitis parodė kaip reikia medį puošniai išdeginti.

Vakare iškilmingas vėliavų nuleidimas. Broliai Neris Mauragis ir Simas Kaminskas iš Canberros davė vilkiukų įžodį, o taip pat sesė Dana Ramanauskaitė iš Melbourno ir Vanessa Milen iš Adelaidės davė skaučių įžodžius. Joms buvo įteiktos rankų darbo dovanėlės. Laužas irgi buvo truputį skirtingas. Vyčiai sugalvojo "crazy" vakarą. Kiekvienas skautas ir skautė turėjo apsirengti kuo kvailiau. Po laužo vyko šokiai. Visa stovykla pilna linksmumo, gyvybės ir klegesio.

Antradienis — penkta stovyklos diena. Iškyla! Jau nuo pat pirmos stovyklavimo dienos visi nekantriai laukė iškylos. Iškylą suruošė broliai vyčiai. Bet niekas nesitikėjo tokių nuotykių, kokių teko patirti iškylos metu. Kovojome su dėlėmis ir erkėmis ir kitais vabzdžiais. Iškylavo dvi grupės. Brolis Arvydas vadovavo vienai grupei, o brolis Antanas antrai. Iškyloje buvo suorganizuotos įvairios stotys, kuriose grupės turėjo atlikti paskirtus uždavinius: sugalvoti naują šūkį, padainuoti lietuvišką dainelę, sukurti originalų lietuvišką tautinį šokį, pamėgdžioti vieną iš stovyklos vadų ir t. t. Paukštytės ir vilkiukai pasiliko stovyklavietėje su sese Loreta ir mokėsi žygiuoti rikiuotėje, skaityti telionės ženklus ir kitus skautiškus užsiėmimus. Iškyla buvo numatyta visai dienai, bet pirmoji grupė atvyko dvi valandas anksčiau; išvargusi, nemažai dėlių sutikusi ir išalkusi. Viską tuoj pamiršo, kai gavo įsakymą šokti į baseiną. Sesė Dana pamiršo užsidėti maudymosi kostiumą ir buvo su visais rūbais „pakrikštyta".

Atvykęs svečias aiškino apie pavojų naudojant sprogmenis — "explosives". Buvo nejauku stebėti, kaip sprogmenys ištaškė bulvę į mažyčius gabalėlius.

Vakare visi be komandos krito į guolį.

Trečiadienio popietė buvo skirta specialybėms. Skautai ir skautės turėjo progos įsigyti dainavimo, iškylavimo ir skautavimo specialybes. Jas yra nelengva įsigyti, ne visi tai pajėgė padaryti.

Vakare atvyko ugniagesiai. Jie paaiškino apie svarbias ugniagesių pareigas ir net leido mums pabandyti vandeniu „užgesinti" ugnį. Dauguma skautų iš šios pamokos grįžo šlapi.

Laikas taip greitai bėgo, kad nepajutome, kad jau ir ketvirtadienis. Tai ypatingai įdomi diena. Prieš pietus, niekam nežinant, buvo „suvaidintas" pirmosios pagelbos vaizdelis. Gary Siutz, kuris specializuojasi įvairiuose teatro grimuose, paruošė keturis „sužeistus" skautus. Grupės turėjo jiems suteikti pirmąją pagelbą. „Sužeistųjų" vaidyba ir grimas buvo toks realistiškas, kad kaikurios grupės narius apėmė panika. Tai buvo labai gera praktika.

Popietė buvo grynai lietuviška. Visi turėjo nešioti ką nors lietu visko. Tie, kurie nemokėjo lietuviškai kalbėti, turėjo visur eiti su vertėjais. Užsiėmimų stotys buvo lietuviškos; sesė Anita Baltutytė ir Lina Jablonskytė, tik grįžusios iš Vasario 16 gimnazijos, pravedė lietuviškas liaudies dainas, sesė Linda supažindino su lietuviškais papročiais, sesės Dana ir Audra su tautiniais šokiais. Po laužo buvo lietuviškas subatvakaris. Pasigirdo įvairios lietuviškos polkos, įvairi šokių muzika. Sesės griebė brolius į ratą. Porelės sukosi.

Penktadienio rytą suorganizuotas lietuviškas "Trivial pursuit". Brolis Danius, sesės Marina, Loreta ir Dana klausinėjo grupės apie Lietuvos geografiją, istoriją, skautavimą ir sportą. Sesė Loreta sugalvojo įvairius lietuviškus žodžius, iš kurių kiekviena grupė privalėjo sukurti vaidinimėlį. Broliams Gintarui Šimkui ir Lukui Zdaniui iš Melbourno net nereikėjo jokių repeticijų — tai tikri aktoriai! Jie vaidindami sugalvojo kas jų vaidinime toliau turi vykti. Jų vaidinimas buvo linksmiausias ir juokingiausias.

Po pietų sekė brolių vyčių sukurtas "commando course". Čia skautai turėjo bėgti per įvairias kliūtis, kuriose laukė vyr. sesės ir broliai vyčiai su siurpryzais. Sesė Marina ir brolis Arvydas ištepė visus su "vegemite" ir nudažė jų plaukus įvairiomis spalvomis. Skautai turėjo lįsti per siaurus vežimo ratus, buvo apibarstomi miltais, privalėjo skaityti kompasus ir išbandyti „skrendančią lapę". Reikėjo sustatyti ligoniams neštuvus, o iš gamtos aplinkos surasti reikalingus daiktus. Visi grįžo pavargę ir purvini, bet laimingi ir pilni įvairiausių įspūdžių.

NAKTĮ, PRITYRĘ SKAUTAI-ĖS DAVĖ ĮŽODĮ

14. Įžodis buvo labai įspūdingas. Negaliu jo aprašyti, nes prityrusių skautų įžodžiai yra paslaptis.

Šiandien buvo svečių diena. Šeštadienis, kai kuriems buvo paskutinė stovyklos diena. Kun. Alfonsas suruošė didelę procesiją, kurioje visi apsirengė įvairiais istoriniais rūbais, suvaidino Lietuvos istorijos įvykius nuo pagonystės iki krikšto; vaidilutės, Mindaugo karūnacija, Jogailos karūnacija, bendras krikštas, Šv. Kazimieras, Žalgirio mūšis ir kt. Procesija buvo labai įdomi ir skautai daug išmoko apie Lietuvos istoriją.

Po pietų pradėjome nuimti palapines. Skautiškas šv. Mišias laikė kun. Alfonsas. Gražios lietuviškos giesmės nuaidėjo per žalius kalnus. Per paskutinį vėliavos nuleidimą Jenny Biretaitė davė

LIETUVOS NACIONALINĖ MOKYKLOS BIBLIOTEKA

paukštyčių įžodį ir Daniel Biretas — vilkiukų. Stovykla oficialiai buvo uždaryta. Paskutinis stovyklos laužas. Mindaugo biustas, kurį statė visą savaitę, buvo simboliškai uždėtas ant laužo ir sudegintas.

Pasikeitę adresais, atsisveikinome su naujais draugais, pasižadėdami neužmiršti vieni kitų niekados!

Sudiev visiems, pasimatysime sekančioje LSS rajoninėje stovykloje, kuri įvyks 1989 m. Adelaidėje!

Dėkoju Sydnėjaus lietuviams skautams už puikią Mindaugo stovyklą. Ypač sesei Marinai Coxienei už jos rūpestį ir atsakingą ir nelengvą viršininkės darbą. Ji buvo mums kaip motina, kiekvienam skautui ir skautei, ypač tiems, kurie stovykloje apsirgo.

Nors buvome suvažiavę iš įvairių vietovių, ir turėjome skirtingus požiūrius, bandėme vis vien nesklandumus išlyginti ir dirbdami kartu, vieni kitiems padėti.

Dabar Adelaidėje turime vieną naują skautę, keturias naujas prityrusias skautes, vyr. sesę ir brolį vytį. Tikiu, kad paskaitę šį mano aprašymą, į skautų eiles įsijungs daugiau lietuviško jaunimo ir mūsų šeima padidės. Skautavimas yra įdomus, suteikiąs jaunimui progą apsilankyti įvairiose vietovėse, susitikti su kitais jaunais žmonėmis ir supinti naujas draugystes.

Vyr. sk. Dana Baltutytė.
Adelaidė

SYDNĖJAUS SKAUTŲ SUSITIKIMAS SU SESERIJOS V. S.

Sydnejaus Skautų Židinio iniciatyva, sausio 15 d. sušauktoje Lietuvių Namuose sueigoje, skirtoje susipažinti Sydnejaus vyr. skautamstėms su LS Seserijos Vyr. Skautininke, v. s. t. n. Stefa Gedgaudiene, atvykusia iš J. A. V. trumpam vizitui, dalyvavo Židinio, ASS Sydnejaus skyriaus ir Vyr. skaučių Šatrijos Raganos d-vės

Sesei Vyr. Skautininkei įteikiamas naujas "šlipsas"

Skaučių įžodis stovykloje VS Stefa Gedgaudienė riša kaklaraištį naujai sesei Vanesai Milen.

nariai-narės, viso apie 50 asmenų.

Sueigą atidarė Židinio tėvūnas, v. s. Jonas Zinkus, trumpu žodžiu, pakviesdamas rajono vadeivę, s. fil. Pajautą Pullinen, perimti sekantį programos punktą — skautininkių įžodį, kurį davė trys Sydnejaus skaučių vadovės: Kristina Coxaitė, Kristina Virgeningaitė ir židinietė Irena Dudaitienė. Įžodį pravedė Seserijos Vyr. Skautininkė, s. Gedgaudienė, prieš tai trumpu žodžiu paaiškinusi skautininkės įžodžio prasmę. Po įžodžio sekė jį davusių sveikinimas. Po to, rajono vadas, v. s. fil. Balys Barkus prisegė ordiną Už Nuopelnus apdovanotiesiems — s. fil. P. Pullinen ir ps. Viktorui Gaidžioniui.

Sekė pranešimai: su Židinio veikla Vyr. Skautininkę supažindino židinio kanclerė, Milda Karpavičiene, su ASS skyriaus — jo pirmininkė, ps. fil. Eglė Garrick. Pranešimą apie liet. skaučių-tų veiklą J. A. V. ir pasaulyje padarė ir Vyr. Skautininkė. Ji taip pat perdavė Sąjungos pareigūnų sveikinimus Australijos lietuviams skautamstėms: LSS Tarybos pirm. v. s. P. Molio, LSB Vyr. Skautininko — K.

Seserijos Vyr. Skautininkė Australijos Rajono XI-je stovykloje. v,s. J. Zinkus, australų s. R. Stone, stovyklos v-kė s. M. Cox, rajono vadas v.s.fil. B. Barkus, Seserijos VS. S. Gedgaudienė ir v.s. B. Žalys

Matonio, ASS Vadijos pirm. — K. Jėčiaus ir kt. Prisegė skautybės Fondo pirm., v. s. Č. Kiliulio siųstus spec. ženklus šio Fondo atstovams — v. s. fil. B. Barkui ir v. s. dr. Aleksandrui Mauragiui, įteikė visą eilę dovanų rajonui, paskiriems tuntams, vadeivoms ir kitiems pareigūnams. . . Sesės Vyr. Skautininkei padovanojo „naują šlipsą" — koala meškiukais papuoštą skarutę.

B. Ž.

MINDAUGO KARALIJOJE

Teko antrukart atsilankyti LSS Australijos Rajono XI-joje — Karaliaus Mindaugo vardo — stovykloje jos užbaigimo išvakarėse, sausio 10 d. Įdomu buvo vėl aplankyti stovyklą ir pamatyti kokią pažangą ji padarė nuo sausio 2 d.

Vykti į Mt. Keira esančią stovyklą dar pakviečiau svečius iš Čikagos, p. p. Stasį ir Prudenciją Jokubauskus.

Pasistatę autoparke savo mėlynpaukštį („Bluebird") žengėme pro įspūdingus Mt. Keiros skautų stovyklavietės vartus, ir eidami medžių šešėlyje paskendusiu taku, pasiekėme vėliavų ir stovyklos aikštes. Bet prieš tai praėjome Karaliaus Mindaugo stovyklos vartus. Jų viršuje kabėjo iš smilgų, šiaudų, žolės, lapų ir šakelių bei žiedų išaustas kilimas, kurio vienoje pusėje buvo karaliaus Mindaugo, kitoje — Aušros Vartų Marijos paveikslai. Tai gražus vienos savaitės darbas, kurį, p. Gražinai Katauskienei pamokant, padarė stovyklautojai. Vėliavų aikštėje, tarp žydinčių džiakarandų ir „liepsnos" medžių pleveno mūsų trispalvė ir Australijos vėliava. Tarp jų — Karaliaus Mindaugo statula, o jos papėdėje — karališkasis vainikas, kurį, vėliavų nuleidimo metu, du skautai ir dvi skautės uždėjo ant Mindaugo galvos. Šalia vėliavų aikštės stovi „Kryžių kalnas", aptvertas tvora, padaryta iš sukabintų lentų. Lentose vaizduojama (piešiniais) pasaulio pradžia, žmonijos istorija, senovės lietuvių istorija, paminint Lietuvos valdovus, Lietuvos krikštą, uniją su Lenkija, carų vergiją, nepriklausomybės laikus, sovietų okupaciją. . .

Artėja paskutinis vakaras ir pamaldos. Uniformuoti stovyklautojai, tėveliai ir svečiai (kurių nemažai buvo iš gretimo Wollongongo), renkasi į koplyčią, kuri randasi viename stovyklos pakrašty. Koplyčia primena senovės lietuvių šventąjį gojų. Tai miško aikštelė, apsupta didžiuliais, senais medžiais ir didelėmis uolomis Mt. Keira kalno papėdėje. Rodos, lyg čia senovės vaidilutės saugotų šventąją ugnį, vaidilos atnašautų Perkūnui aukas. . . (Tikrumoje, dar kelias valandas prieš pamaldas, minint Lietuvos krikšto sukaktį, skautės inscenizavo vaidilutes. . .). Pamaldas laikė stovyklos dvasios vadovas kun. dr. Alfonsas Savickas (iš Pertho). Mišių metu jis priminė krikščionybę Lietuvoje, skautų pareigą Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Po pamaldų rinkomės vėliavų aikštėje, į kurią dainuodami atžygiavo stovyklautojai ir rikiavosi vėliavų nuleidimui. Sekė raportai, įsakymai, jaun. skautų įžodis, kurį davė broliukas ir sesutė Biretai. Stovyklos viršininkė, s. Marina Cox, tarė padėkos — atsisveikinimo žodį prisidėjusiems prie stovyklos darbų. Rajono dvasios vadovas, v. s. fil. prel. Petras Butkus, pasveikino stovyklautojus ir susirinkusius. Australijos rajono vadas, v. s. fil. Balys Barkus vadijos, tėvų ir stovyklautojų vardu padėkojo stovyklos viršininkei ir jos talkininkams už įdėtą darbą ir pastangas ruošiant šią stovyklą, primindamas jauniesiems ir ateityje gražiai skautauti. Giedant Tautos Himną, nuleistos vėliavos. Po to skautų vienetai iššygiavo atgal į savo pastovykles.

Pradėjus temti — signalas iš virtuvės, kviečiąs visus vakarienei. Šią vakarienę, kaip ir visą stovyklos mitybą, ištikimai, įvairiai ir skaniai ruošė ir rūpinosi s. v. v. sl. Viktoras Šliteris. Ačiū tau visų vardu, Viktorai!

B. Barkus

KARALIAUS MINDAUGO VALDOSE PABUVOJUS

(vienos dienos įspūdžiai)

Kažkas sakė, kad Mt. Keira, N. S. W., stovyklavietė esanti visai netoli Wollongongo miesto. . . Tik spūstelsi mašiną ir jau ten! O kai reikėjo važiuoti, teko gerai kelią pastudijuoti, žemėlapyje pasitikrinti ir važiuojant vis abejoti — ar jau čia, ar ne?. . .

Tik išsukus iš greitkelio į mažą keliuką, pastebėjome prie medžio prikaltą lentą su užrašu „Į STOVYKLĄ" Dabar jau garantuoti, kad esame ant tikro kelio (atsiduso navigatorius, atsiduso šoferis. . .) — apsieis šį kartą be klaidžiojimų!. . .

* * *

Neužilgo mes jau esame LSS Australijos Rajono KARALIAUS MINDAUGO vardo Stovykloje.

Mt. Keira, australų skautų stovyklavietė, yra „lietaus miško" (rain forest) zonoje. Ji apsupta aukštokų, giria apaugusių kalnų iš vienos pusės, iš kitos — žemai, pajūryje.

Tai labai gražus ir įdomus gamtos kampelis „lietaus girioje", pavestas australų skautų ilgalaikiam naudojimui.

Jau 10 val. ryto. Po medžiais, uolų šešėliuose, susibūrę grupės berniukų ir mergaičių, jaunų instruktorių vadovaujami, atlieka įvairius užsiėmimus. Vienas būrelis žaidimų aikštėje. Aikštė naudojama visą laiką, pasikeičiant būreliams. Viename pastatė kun. Alf. Savickas, skaidrių pagalba, aiškina apie Lietuvos krikščionybės jubiliejų. Būrelis sesių (sudarančių ar ne 2/3 stovyklaujančių) talkina virtuvėje. . .

* * *

Į šių metų rajoninę stovyklą susibūrė per 100 jaunuolių iš įvairių Australijos vietovių: iš Adelaidės 10 (1 brolis ir 9 sesės), iš Hobarto 2 (1 brolis ir 1 sesė), Canberros — 24 (12 brolių, 12 sesių), Melburno — 19 (6

broliai ir 13 sesių), Sydnėjaus — 45 (20 brolių, 25 sesės), iš Dertho — 1 brolis. (stovyklos dvasios vadovas, kun. dr. A. Savickas). Savaitgaliais ir kt. dienomis atvykę „padieniai" stovyklautojai skaičių sąrašuose pakildino iki 130.

Stovyklai vadovauja pati „Aušros" tunto tuntininkė, s. Marina Cox, talkinama pavaduotojo, ps. Viktoro Gaidžionio, einančio ir „finansų ministerio" pareigas, adjutantės, v. sk. Marinos Coxaitės, dvasios vadovo — kun. dr. Alf. Savicko, stovyklos maitintojo, s. v. v. sl. Viktoro Šliterio ir daug kitų, jaunų pareigūnų, įdedančių savo širdį, darbą, sugebėjimus, kad stovykla eitų sklandžiai (gal apie juos kas parašys vėliau tie, kurie stovykloje praleido visą laiką; pabuvojus vieną dieną neįmanoma visų nei prisiminti. . .).

Stovyklautojai suskirstyti į mišrias, vietovėmis, skiltis, padalinti į atskiras pastovykles: Seserijos pastovyklei vadovauja v. sk. Virginija Coxaitė, talkinama sesės Dainos Balnionytės, Brolijos — s. v. Linas Šeikis, paukštyčių-vilkiukų — ps. fil. Danutė Čižauskaitė. Atskirai įsikūrę buvo ir skautai vyčiai.

Netoli vėliavų aikštelės, ant didžiulių akmenų, įsikūręs, s. v. arch. Rimas Kabaila, su grupe jaunųjų pradeda vykdyti vieną stovyklos projektų — „Laiko bėgyje" („Timeline"). Pagal iš anksto paruoštus projektus, ilgų ilgiausioje lentoje, sesės-broliai piešiniais ir trumpais įrašais pradeda kelią į šią — Karaliaus Mindaugo vardo stovyklą: prieš 30,000 metų, titnaginiais ginklais ginkluoti medžiotojai medžioja to meto gyvulius. Čia ir žmonių, ir gyvulių, ir ginklų piešiniai, daromi pagal instruktoriaus-architekto nurodymus. Toliau — lyg iš audros debesio iškritęs parašas apie baltų giminių atsikraustymą į Pabaltijį. Juos seks kiti vaizdai, kiti įrašai, atvesią stebintį iki šios stovyklos. . . Dirbs kitos jaunųjų grupės — pieš, raižys, degins medyje lietuvių tautos nueitą kelią.

Netoli valgyklos įsikūręs niekad nematytas skautas — medžio drožinėtojas, p. Edvardas Lašaitis, — dirba su kita brolių-sesių grupe. Piausto, grąžo, degina įvairius medžio darbelius — bus ko stovykloje pažiūrėti ir tėveliams bei draugams parodyti. Vienas, kitas, atrodo, net netiki, kad jis pats tai padarė, bet čia padėka turėtų priklausyti p. Lašaičiui — tai dėka jo sumanaus, nuoširdaus suplanavimo, aiškinimo, pagalbos. . .

* * *

Apie 12.30 val. stovykloje sujudimas! Atvyko visų laukiama-nesulaukiama Viešnia — LSS Seserijos Vyr. Skautininkė, v. s. t. n. Stefa Gedgaudienė. Ją prie vartų pasitiko rajono vadas, v. s. fil. Balys Barkus ir jo vadijos nariai, australų skautų rajono, kuriame stovyklavietė randasi, vadas, skautininkas Bill Brisbane, šios stovyklavietės globėjas, skaut. Don Stone ir stovyklos viršininkė, s. Marina Cox (netruko su viešnia susipažinti visi stovyklautojai, o ypač stovyklautojos!).

Stovyklai išsirikiavus, raportą priėmė Seserijos Vyr. Skautininkė, lydima rajono vado ir stovyklos viršininkės. Po oficialaus Viešnios pristatymo ir jos trumpo žodžio, sekė įžodžiai. Jaunesniojo skauto įžodį davė du Canberros „Baltijos" tunto kandidatai — Neris Mauragis ir Simas Kaminskas, skautės — Danutė Ramanauskaitė (Melburno „Džiugo" tuntas) ir Vanesa Milen (Adelaidės „Vilniaus" tuntas). Jiems kaklaraikščius užrišo Vyr. Skautininkė.

Sekė pasiruošimas laužams, vakarienė ir — **Laužas!**. . . Atrodė, kad laužo metu buvo prisidainuota, prišūkauta, prišposauta iki valiai, bet kur tau!. . . Po „Ateina naktis" giesmės ir skubių naktipiečių jaunieji skubėjo paruošti valgyklą pasišokimui — kas ten šokta, kaip šokta — nebežinau, nes mums, senimui, prisėjo laikas važiuoti namo.

v. s. B. Žalys

IR „DŽIUGO" TUNTAS STOVYKLAVO

Melburno „Džiugo" tunto vasaros stovykla įvyko sausio 15-19 d. d., netoli „Lituanicos" vasarvietės. Stovyklavo virš 30 jaunesnio amžiaus stovyklautojų, kurie buvo užimti gerai paruošta programa — jie žaidė, klausėsi pašnekesių, sportavo, maudėsi, žuvavo ežere, o vakarais — prie laužo — vaidino, dainavo, leido šūkius!. . . Stovyklai vadovavo ps. Algis Šimkus. Jo adjutantas — Vytas Antanaitis. Paukštytes globojo ps. Marytė Špokevičienė ir ps. Rasa Statkuvienė, vilkiukus — ps. Povilas Kvicinskas.

Sausio 17 d. į stovyklą buvo atvykusi reporterė iš "The Bicentennial Australian Encyclopedia" ir filmavo mūsų stovyklautojus — žaidžiant, dainuojant. . . Stovykloje ji praleido 5 valandas.

(P. D.)

SKAUTIŠKOS ŽINIOS

* Atsistatydinus LS Seserijos rajono vadeivei, s. fil. P. Pullinen, naujaja vadeive nuo 15.1.1987 paskirta ps. E. Kiverytė-Erzikov.

* LSS Vadovybės Rinkimų pradžia, sausio mėn. gautais pranešimais iš Rinkiminės Komisijos pirmininko, v. s. V. Varno, prasidėsianti kovo 1 d.. Rinkimus tikimasi užbaigti spalio 20 d.

* Melburno Skautininkų ramovės sueigoje, įvykusioje „Džiugo" tunto stovyklos rajone, dalyvavo 15 skautininkų-kių. Jos metu įdomų pašnekesį apie tarnybą artimui pravedė v. s. J. Žitkevičienė, ps. A. Šimkus papasakojo apie savo susitikimą su Seserijos Vyr. Skautininke, v. s. t. n. Stefa Gedgaudiene, ps. fil. L. Čižauskaitė — apie Rajoninę stovyklą, įvykusia N. S. W.

Inf.

RAJONO VADIJOS POSĖDIS — SUSITIKIMAS SU SESERIJOS VS

Rajono vadijos posėdis — susitikimas su LSS Seserijos Vyr. Skautininke, v. s. t. n. Stefa Gedgaudiene, atvykusia aplankyti LSS Australijos Rajono, įvyko sausio 4 d. rajono vadeivės, s. fil. Pajautos Pullinen namuose, Cheltenham'e. Posėdyje-susitikime be rajono vado ir jo vadijos narių dalyvavo Sydnejaus ASS skyriaus atstovė ir Skautų Židinio tėvūnas bei kanclerė. Posėdžio metu rajono vadas padarė trumpą pranešimą apie esamą rajone padėtį, po to su viešnia pasidalinta mintimis įvairiomis, rūpimomis problemomis.

Susitikimas užbaigtas, sesei Pajautai pakvietus prie vaišių stalo. Kažkas išdavė paslaptį, kad sekančią dieną yra Viešnios gimtadienis — be „Ilgiausių metų" neapsiėjo. O ir po to dar ilgesnį laiką pasikalbėta, pabendrauta.

Inf.

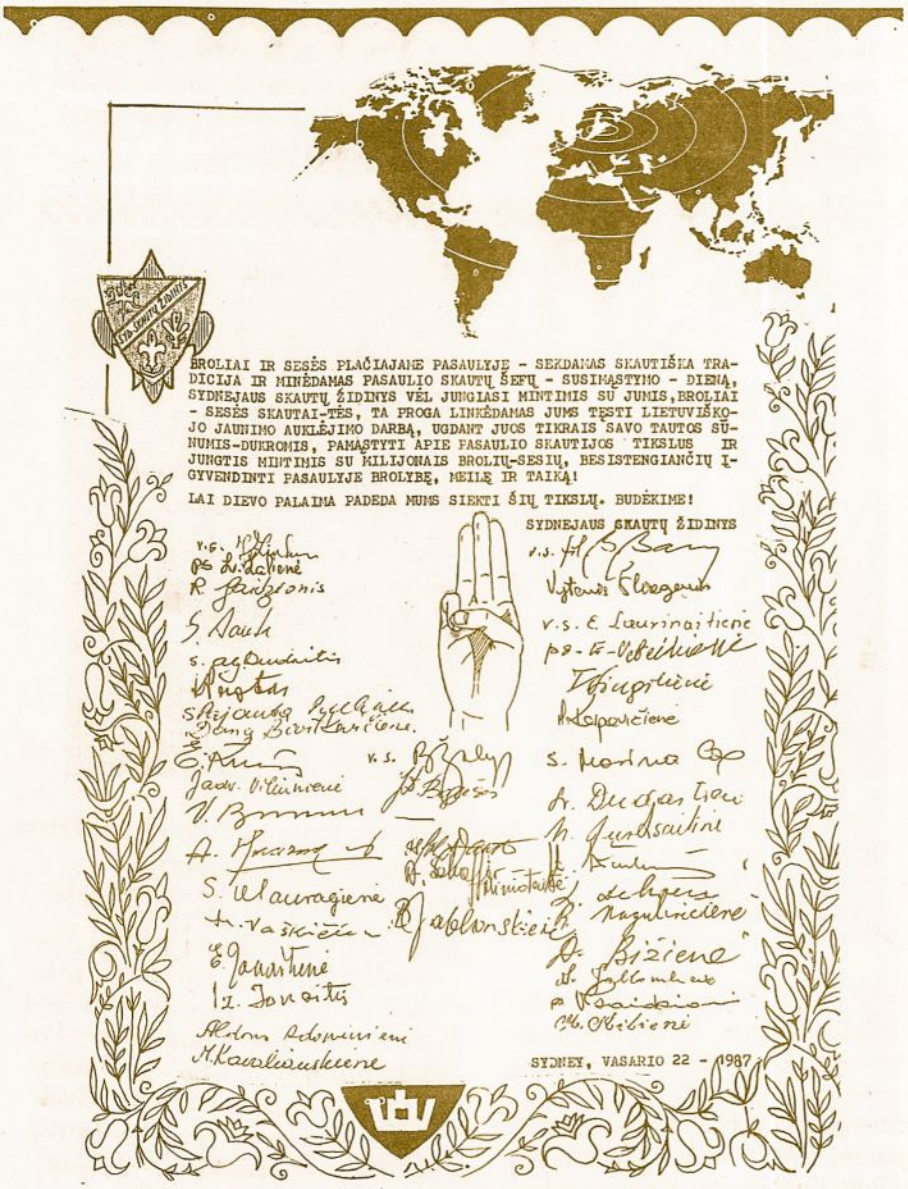

IŠKILIOS MOTERS PORTRETAS

Cleveland Lietuvių Namų didžiosios salės scenos gilumoje į tolį žvelgia Sofijos Kymantaitės-Čiurlionienės profilio siluetas, apsuptas lietuviškomis rūtomis. Tas pats motyvas kartojasi ir ant kalbėtojo podiumo. Tai darbščios skautininkės Virginijos Juodišiūtės sukurta dekoracija Skautininkių draugovės kultūrinės popietės temai išryškinti. Kitoje salės pusėje ant sienų kabo S.K. Čiurlionienės įvairaus amžiaus nuotraukos, spaudos atsiliepimai apie jos darbus ir asmenį, o ant stalų turtinga parodėlė domina lankytojus M.K. Čiurlionio paveikslų reprodukcijomis, plokštelėmis, gaidų pavyzdžiais, senomis monografijomis ir Sofijos raštų leidiniais

Popietę trumpu sveikinimo žodžiu pradėjo Draugo-

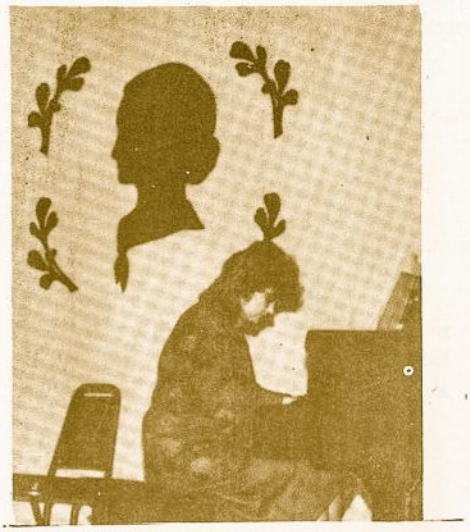

Pianistė Laima Šarkaitė skambina M.K. Čiurlionio kūrinius

V. Bacevičiaus nuotraukos

vės pirmininkė s. Irena Gedrienė ir tolimesnę programos eigą perdavė s. Aurelijai Balašaitienei-Žitkuvienei kuri publiką supažindino su dienos prelegente Dalia Sruogaite-Bylaitiene, iš Chicagos.

Originali, giliai išmąstyta prelegentės paskaita klausytojams žodžiu nupiešė ryškų Sofijos Kymantaitės-Čiurlio nienės protretą. Tai kūrybinga, inteligentiška, talentinga ir įdomi asmenybė, įžvalgi psichologė, nestokojanti humoro, savo poezijoje romantiška, bet ne sentimentali, savo scenos veikaluose ne šabloniška, bet išradinga

D. Sruogaitė-Bylaitienė skaito paskaitą apie Sofiją Čiurlionienę. Dešinėje sėdi skaitytojos D. Dundūrienė, V. Klimienė, D. Mačienė ir D. Vodopalienė. V. Bacevičiaus nuotr.

ir puiki žmogiškos prigimties analitikė. Įtarpiais ketu rios talkininkės pakaitomis skaitė charakteringas, puikiai parinktas S.K. Čiurlionienės kūrybos ištraukas. Paskaitai pasibaigus, publika stipriais plojimais išreiškė savo padėką prelegentei ir skaitytojoms.

CHICAGO

„Aušros Vartų" tunto „Saulučių" draugovės paukštytės Tautoramoje. Iš k.: I-je eil. — Vika Gylytė, Natalija Kleinaitytė ir Viktorija Sušinskaitė. II eil. — Kristina Mažeikaitė, Monika Gylytė, Rima Barkauskaitė, Nida Januškytė ir jų vadovė Otilija Barkauskienė.
Nuotr. A. Namikienės

„Aušros Vartų" tunto paukštytės M. Gylytė, R. Barkauskaitė ir N. Januškytė tautoramoje studijuoja Lietuvos žemėlapį.

„SAULUČIŲ" DRAUGOVĖS ŠVENTĖ

„Aušros Vartų" tunto Lemonte veikiančių paukštyčių iškilminga metinė šventė įvyko šeštadienį, vasario 21 d., tuoj po pamokų Maironio lituanistinės mokyklos patalpose. Visos „Saulučių" draugovės sesės nuoširdžiai šiai šventei ruošėsi. Šešios „saulutės" pasiruošė ir davė paukštyčių įžodį. Įsigijusioms specialybės sesėms buvo įteikti atitinkami ženkleliai, taip pat buvo pranešta, kurios įsigijo aukštesnius patyrimo laipsnius. Po iškilmingos dalies vyko smagus skautiškas lauželis. Sueigoje dalyvavo ir kitų tuntų broliai ir sesės, „saulučių" tėveliai, šeimų nariai

TORONTO

Ruošiame pasveikinimą seneliams. Alicija Krakauskaitė, Zita Gurklytė ir Janė Macijauskaitė

Toronto seneliai džiaugiasi jūrų skaučių pasveikinimu

giedame kalėdines giesmes lietuviams pensininkams "Vilnius Manor" namuose. Akompanuoja gintarė Dana Pargauskaitė

Toronto Baltijos laivo jūrų skautės, tęsdamos jūrų skaučių tradiciją, įvykdė tikrai labai gerą kalėdinį darbelį. Prieš Kalėdas jos aplankė lietuvių pensininkų namus "Vilnius Manor", pavaišino senelius savo keptais pyragaičiais, pagiedojo kalėdinių giesmių ir smagiai pabendravo su seneliais.

Kepame pyragaičius. Joanna Stungurytė, Daina Gurklytė, Katrytė Yanni ir Rasa Pajaujytė

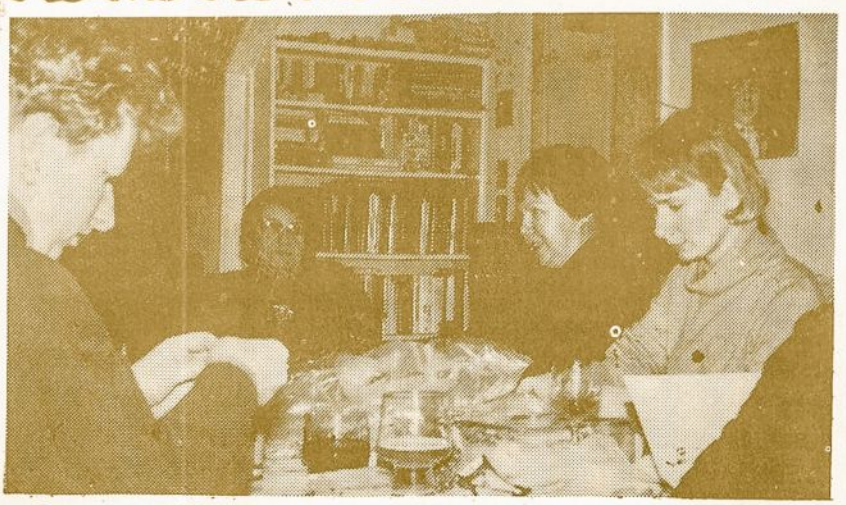

Lemonte susirinkusios gintarės daro muginukus.

Nuotr. **A. Gulbinienės**

LITHUANIAN WORLD
COMMUNITY, INC.
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO, IL 60636

ALp(LKA)3083
1987, Nr.3
SKAUT
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

PRO PALAPINĖS PLYŠĮ

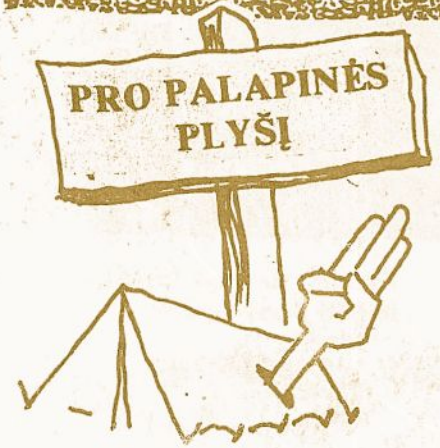

Daktaras klausia susirgusį Kaziuką:

— Ar suvalgei košę su apetitu?

— O, ne, daktare, aš košę valgiau su sviestu.

♣ ♣ ♣

Ponia Brown aprodinėja savo butą ir naujus baldus kaimynei. Įeina į vaikų kambarį.

— Bet, kaip gi taip? Tokia augšta lova trijų metų mergaitei?

— O, tai labai praktiška, — atsako Mrs. Brown. — Kai ji iš tokio augšto iškrinta, tai girdisi ir mano miegamajame...

♣ ♣ ♣

— Mamyte, mamyte, ana Antosė laikraštį valgo!

Mamytei atbėgus: — Nieko, nieko, pasirodo, vakarykštis laikraštis!...

♣ ♣ ♣

Išgirdusi vaikų riksmą, įbėga motina ir mato, berniukas sesutę kumščiuoja.

— Kostai, ką tu darai? — ji sušuko.

— Nieko blogo, aš esu jos treneris! — pasiaiškino vaikas.

— Šviežiausi pietūs iš virtuvės palapinės, broli Viršininke!

Greičiausias indų plovimo būdas.

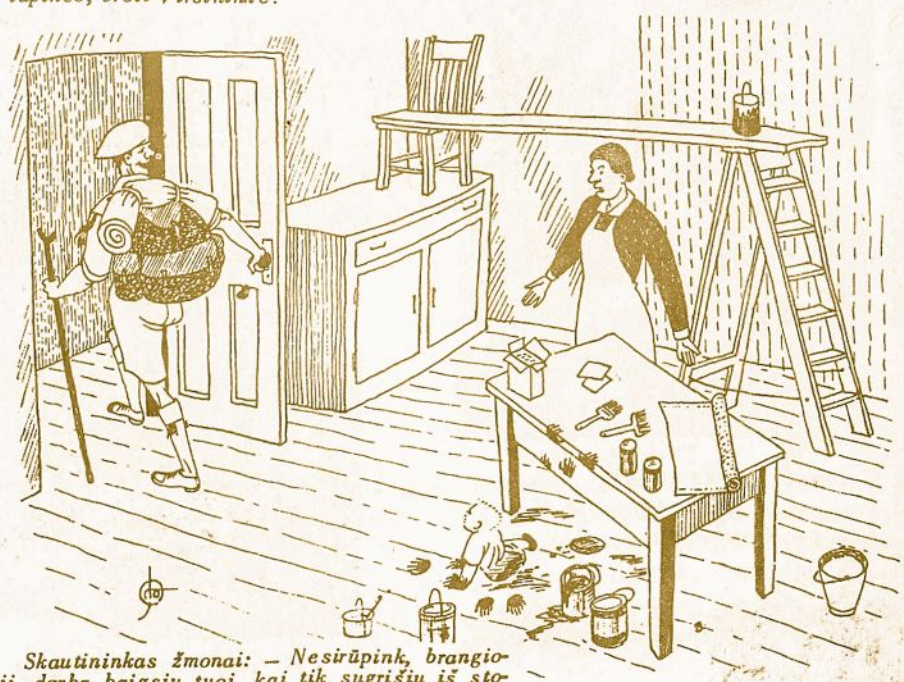

Skautininkas žmonai: — Nesirūpink, brangioji, darbą baigsiu tuoj, kai tik sugrįšiu iš stovyklos.

90.741.125